

age^M

Život je nádherný v každém věku

5/2021

Namalujme si svůj svět

10

VI. Bříza: Věřím
v úžasnou sílu
kreativity

13

8 důvodů, proč se
přihlásit do 8. ročníku
Srdce s láskou darovaného

20

Spokojení žáci
a spokojení učitelé,
to je to, oč tu běží

Odstartoval 8. ročník
celostátního projektu Srdce s láskou darované.

Přidáte se?

Už na 31 500 účastníků a 1575 uskutečněných projektů.

Podrobné informace o všech ročnících projektu Srdce s láskou darované najdete
na www.srdceslaskou.cz včetně galerie všech soutěžních prací.

Srdce s láskou darované je také na Facebooku!

www.srdceslaskou.cz

Srdce
s láskou darované

Život je nádherný v každém věku

Z obsahu

- 6 EPIŠTOLY:** Štafetový kolík v závodě života
- 8 PŘEDSTAVUJEME:** KOH-I-NOOR HARDTMUTH
Kvalita od roku 1790
- 10 ROZHOVOR:**
Vlastislav Bříza st.: Věřím v úžasnou sílu kreativity
- 12 POZDRAV ZE SNĚMOVNY:**
Milí srdcaři, jděte znovu do toho!
- 14 ROZHOVOR:** David Pospíšil:
Mezigenerační spolupráce a solidarita jsou zásadní hodnoty
- 16 ROZHOVOR:** Jon Ching:
Mým prvním učitelem byl Alfons Mucha
aneb Za vším hledej Prahu
- 20 ROZHOVOR:** Bohumila Koblíková:
Spokojení žáci a spokojení učitelé, to je to, o čem tu běží
- 23 DIVADLO:** V Ypsilonce se nuda nenosí
- 24 ROZHOVOR:** Alena Krocová:
O jedné (ne)obyčejné paní učitelce na penzi
- 26 ROZHOVOR:**
Jan Kučera: Setkání hudebníků s dětmi jsou vždy
hravá a je při nich legrace
- 28 VYZNÁNÍ:** O kráse starých věcí
Všechno má svůj příběh
- 30 TRADICE:**
Volodymyr Čubirko: Hledejme to, co nás spojuje
- 32 FOTOREPORTÁŽ:** Jak jsme předávali ceny
- 34 8. ROČNÍK PROJEKTU SRDCE S LÁSKOU DAROVANÉ**
Pravidla, odměny a vše, co potřebujete vědět
- 46 KALENDÁRIUM:** Podzim–zima 2021
- 48 TVOŘENÍ PRO RADOST:**
Závěsné dekorace (nejen) podzimní

Vydavatel:

ANTECOM s.r.o., Blatenská 2166/7, 148 00 Praha 4
IČ: 2836 2926, produkce@antecom.cz, www.antecom.cz

Redakční servis: +420 602 313 176

Šéfredaktorka: PhDr. Jana Jenšíková, jednatelka společnosti ANTECOM,
vydavatelství časopisů TRADE NEWS, AGE a TECH EDU

Redakce: Mgr. Miloslav Jenšík, PhDr. Věra Vortelová, Ing. Martina Hošková,
Štěpánka Kotrbová, Ing. Mgr. Daniel Libertin, PhDr. Jozef Gáfrik, CSc.

Grafická úprava: Hana Melčová

Produkce: Mgr. Marek Jenšík

Datum vydání: 15. 9. 2021

Vydáno v Praze jako dvouměsíčník. MK ČR E 20841 / ISSN 1805-5524

Partner:

KOH-I-NOOR HARDTMUTH A.S.

F. A. Gerstnera 21/3

370 01 České Budějovice

Tisk a distribuce: KOH-I-NOOR HARDTMUTH

Foto na titulní straně: KOH-I-NOOR HARDTMUTH

Za obsah inzerce zodpovídá inzerent.

Žádné části textu nebo fotografií nesmí být používány,

kopírovány nebo jinak šířeny v jakékoliv formě

či jakýmkoliv způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

O jednom konci a jednom začátku

Když jsme před téměř osmi lety začali s jednatelem společnosti Optys Honzou Víchou poprvé uvažovat o Srdci s láskou darovaném, vůbec jsme netušili, co vše se tím dá do pohybu a na jak dlouhou cestu se Srdcem, a tedy i s vámi, svážeme svoje bytí. Ani ve snu jsme si tehdy nedokázali představit, kolik desettisíců malých i velkých dobrých duší to dá dohromady, jak úžasné projekty se narodí a jakou lavinu kladných emocí a radosti na sebe navážou.

Sedm let jsme společně dláždili Srdci s láskou darovanému cestu. A těšili se ze všech těch nádherných okamžiků a setkání, z toho, že se rodina srdcařů rozrůstá.

V životě sedmý rok často přináší změnu. Stalo se tak i v našem případě. Honza Vícha završil jednu kapitolu svého života, rozhodl se firmu prodat a naplno si užívat rodiny a koníčků. A tak naše vydavatelství Antecom zůstalo na chvíli na té cestě samo. Samozřejmě.

Ne, osamoceni jsme nezůstali. Najednou k nám přicházela zpráva, že je tu přece rodina Srdce a všichni srdcaři. A i když jsme měli na chvíli obrazně řečeno srdce až v krku a pod nohama ne zcela pevnou zem, neopustili jsme myšlenku v Srdci pokračovat. Znovu se ukázalo, že zákon zachování energie funguje, a co dáváte, to taky dostanete. Jako hlavní partner se k našemu projektu připojilo Ministerstvo práce a sociálních věcí. A kdo převzal pomyslnou štafetu od Optysu?

Osud tomu chtěl, že máme partáka, kterého jsme si po svém boku představovali. Je jím česká rodinná firma s více než dvoustoletou tradicí a nádherným kreativním sortimentem – KOH-I-NOOR HARDTMUTH. Spolu s ní vám nyní přinášíme dárek v podobě 8. ročníku Srdce s láskou darovaného. V pečlivě zabaleném balíčku s mašlí najdete „svůj“ tradiční projekt, na který už se těšíte, ale také mnohá překvapení a novinky. Věříme, že vás bude opět bavit a získáte při něm krásné a nezapomenutelné zážitky. A že se nám opět všem společně podaří rozdat spoustu radosti a dobra.

Přejme si, aby už tento školní rok proběhl ve školních lavicích a abychom se v jeho závěru mohli s některými z vás potkat na slavnostním vyhlášení vítězů Srdce s láskou darovaného v Poslanecké sněmovně. Prostě, abychom mohli volně dýchat.

*Jana Jenšíková,
šéfredaktorka,
jednatelka společnosti ANTECOM*

EPIŠTOLY

ŠTAFETOVÝ KOLÍK V ZÁVODĚ ŽIVOTA

Co to je,
když se řekne
štafeta,
ví každý.

My, kluci zlatých středních let, zpíval Waldemar Matuška, který mnohým z nás stále moc chybí a chybět nepřestane. Nepochybně měl přitom na mysli poněkud jinou generaci než nás, kteří jsme přišli na svět ještě nějaký čas předtím, než se zřítíl do bouřlivého víru druhé světové války. Ale co. Přijde na to, jak se kdo cítí, ne? A tak i my, kluci značně pozdních zlatých středních let, někdo rovnýma nohama a jiný zase váhavě a slepičími krůčky vstupujeme do světa, který lidstvu objevil Bill Gates. Do nového světa, v němž jsou ti o hodně mladší už notný čas jako doma.

Tu a tam (vlastně dost často) jsou s tím samozřejmě potíže, jak by ne. Třeba onehdá jsem se na chalupě zřejmě dopustil nějakého nechtěného dvoj- nebo trojmatu nebo tak něco – v tu ránu jsem byl v pasti. Notebook trucoval a nedal si říci, ani když jsem jej několikrát restartoval. A v duchu Murphyho zákonů zrovna ve chvíli, kdy jsem měl nejvíc naspěch, pokusy s přítelem na telefonu vedly do nikam. Ti, o kterých vím, že jsou s to štourat se v mém kompu na dálku TeamVieverem, byli nedostupní nebo se potýkali s časovou tísní, s kterou se ta má co do závažnosti nedala srovnat.

Když jsem si nejvíc zoufal, zasáhl deus ex machina, onen příslovečný bůh z létajícího stroje, který v antických dramatech řešil neřešitelné. Měl podobu půvabné dívenky od nejbližších sousedů, žákyně 9. třídy místní základní školy. Přišla k nám v docela jiné záležitosti, ale když nahlédla hloubku mé bezmoci, zasáhla. Ani se k tomu posadit nemusela, jen se tak přiklonila, klikla sem, klikla tam... No, nebudu to zbytečně protahovat. Stačila chvílička, pár okamžičků, a bylo zase dobře.

Co to je, když se řekne štafeta, ví každý – když ne odjinud, pak z docela nedávných televizních přenosů z tokijské olympiády. Podstatu věci vlastně docela hezky vystihoval dávno zapomenutý český odborný termín pro tento sportovně náročný a divácky vděčný druh závodění: běh rozestavný.

Obvykle čtyřčlenné týmy (ale právě tak dobře mohou po třech nebo, vím já, třeba po sedmi závodnicích či závodnicích) si rozdělí traťové úseky a poskládají rychlost jednoho každého člena své sestavy do společného výsledku. Mohli by na sebe navazovat třeba jen po plácnutích do ruky, ale v lehké atletice, uznávané královně všeho sportování, si už odedávna předávají štafetový kolík. Není žádné tajemství, že nezáleží pouze na součtu výkonností a okamžité formě jednoho každého borce. Do hry vstupuje i taktika. Ten (případně ta) nejrychlejší nemusí nutně finišovat na posledním úseku, právě tak dobře může hned na tom startovním srazit soupeře psychicky na kolena.

V neposlední řadě záleží na dokonalé plynulosti předávky – tak, aby se při ní zbytečně neztratila ani setinka vteřiny. Nebo aby dokonce nedošlo ke ztrátě kolíku. Že vůči takovému nebezpečí nejsou imunní ani opravdová esa, dokládá i historie velkých mezinárodních soutěží. A jsme rovnou u jádra problému.

Humoristům, kteří si berou na paškál sport, se tu otevírá široké pole možností. Však také Jaroslav Žák, který vedle svých kouzelných študáckých knížek napsal pod názvem Vydržte až do finise také jednu neméně vtipnou o sportu všeho druhu a o lidech jím posedlých, štafety nevynechal.

Ve svém tradičním stylu popsal osud jedné naší reprezentační, která ve veledůležité soutěži ztratila kolík. Jak tvrdí Žák, nepodařilo se jej nalézt ani při sečení otavy, takže soupeři mezitím už s mírným náskokem dorazili do cíle. Nebo tam má zase příběh o závodníkovi, který při štafetovém běhu napříč městem nebyl v pravou chvíli na pravém místě. V domněnku, že zbývá ještě fůra času, si kdesi v ústraní masíroval lýtko. V té chvíli dorazil z posledních sil k místu předávky jeho o dost starší druh – a když zjistil, že nemá komu odevzdat kolík, zoufale se vydal na trať dalšího úseku. Později byl zaznamenán jeho stručný, ale tíhu té chvíle zcela vyčerpávající výrok: „Ten vůl! Von tam nebyl!“

Všechna legrace člověka rychle přejde při pomyslení, jak děsivé následky by mohla mít ztráta pomyslného štafetového kolíku poznání mezi generacemi lidského rodu.

Předlouho bylo za jediné správné považováno předávat jej od starších k mladším. Žel, mnohdy v dikci vystižené okřídlenou větou: „Mladej pane, to vy jste ještě za sebou tahal kačera, když já jsem už...“

Jenže doba se mění. Jak se víc a víc zrychluje vývoj nových technologií a vůbec postupů všeho druhu, jakou přímo zběsilou rychlostí se – žel, se spoustou balastu – šíří nové poznání, bude stále častější také předávání těchto informací proti proudu času. Dokladem onoho druhého pohybu je ostatně už sám v úvodu tohoto povídání zmíněný zásah bystré školačky do počítačových štrapácí staršího pána, snažícího se mermomocí přibrzdit sešup, jehož rychlost narůstá se čtvercem času.

Máloco je důležitější než výměna informací mezi generacemi. Nepřetržitá, nenamachrovaná, nekonfliktní. Král je pán a ty jsi pán, každý má svůj marcipán, cituje Ota Pavel v jednom ze svých kouzelných sportovních medailonů velkou a krásně řečenou moudrost.

Od starších k mladým by měly proudit životní i pracovní zkušenosti, které věru není třeba nabývat tak dobrodružně jako továrníkovi ze Saturnina, který experimentálně dospěl k poznání, že se kyselina nemá lít do vody. Od mladých k starším – itinerář pro pohyb po cestách done dávna nepoznaných.

Žádný problém? Jak se to vezme. Na obou stranách to rozhodně chce upřímný zájem o myšlení, zájmy a potřeby té druhé generace. Spoustu dobré vůle. Vcítění. Pokoru. A docela určitě se to neobejde bez trpělivosti. Zkraje nejspíš ani bez mnohdy komických, ale tu a tam i drobet vážnějších nedorozumění.

Současný bouřlivý rozvoj poznání doširoka rozevívá nůžky mezi generacemi. Můžeme o tom mudrovat u kávy. Nebo – a lépe – můžeme s tím něco udělat. Jak a kde? Na to si musíme přijít každý sám. Ale pokud se nám to povede, neměli bychom si to nechat jen pro sebe. Cesty mohou být rozličné, jenom vůli mějme všichni rovnou, napsal Jan Neruda v básni s příznačným názvem Jen dál!

Miloslav Jenšík
Foto: Shutterstock

**Máloco je
důležitější
než výměna
informací
mezi
generacemi.**

KOH-I-NOOR HARDTMUTH

Kvalita od roku 1790

Českobudějovická společnost Koh-i-noor Hardtmuth je jedním z nejstarších a největších výrobců výtvarných, školních, hobby a kancelářských potřeb na světě. Její historie sahá až do roku 1790. Firmu založil vídeňský podnikatel Joseph Hardtmuth, jehož syn Carl ji později přenesl do Českých Budějovic. Velkou zásluhu na jejím rozmachu měl zakladatelův vnuk a autor slavné žluté tužky Franz Hardtmuth.

Vize zakladatele

Celosvětový úspěch odstartoval již její zakladatel Joseph Hardtmuth, mj. dvorní knížecký architekt. V roce 1802 přihlásil patent na výrobu tuhy z grafitu a jílů. Nový druh tuhy se tolik nelámá a neštípal jako čistý grafit a mezi zákazníky měla tato inovace nečekaně velký úspěch. V roce 1808 nechal proto vybudovat ve Vídni novou továrnu na výrobu tužek a kameniny, ovšem stále se věnoval i architektuře. V době působení u rodu Lichtenštejnů například navrhl a vybudoval řadu staveb v Lednicko-valtickém areálu včetně minaretu.

Po smrti Josepha Hardtmutha v roce 1816 převzali rodinný podnik jeho synové Ludwig a Carl. Byl to právě Carl, který v roce 1848 přesunul továrnu do Českých Budějovic, a to kvůli nižším nákladům. O pět let později se stal společníkem firmy jeho syn Franz, jenž v roce 1881 celý podnik zdědil.

Rozmach za Franze Hardtmutha a žlutá tužka

Franz Hardtmuth vystudoval polytechniku ve Vídni a studoval i v Londýně. Ze světa si přinesl cenné zkušenosti, které uplatnil při modernizaci rodinného podniku. Od roku 1870 začal pozvolna upouštět od výroby kameniny a zaměřil svou pozornost na výrobu tužek. Vynalezl a zavedl dodnes používanou stupnici tvrdosti tužek. Gradační škála HB, která jako první na světě rozlišila stupně tvrdosti tuh, skrývá ve své zkratce počáteční písmena výrobce Hardtmuth Budweis. Za označením stupně tvrdosti F pak hledejte jméno samotného Franze Hardtmutha.

Doslova senzaci způsobila jeho žlutá tužka, kterou nazval podle slavného indického žlutého diamantu Koh-i-noor. Veřejnosti ji představil v roce 1888 na Jubilejní výstavě ve Vídni a název tužky,

^
V roce 1910 byl českobudějovický Koh-i-noor Hardtmuth největší a nejmodernější tužkárnou na světě. Dobová rytina z konce 19. století

Ikonická žlutá tužka 1500

Tužka s označením 1500 byla největším marketingovým tahem Franze Hardtmutha. Ve druhé polovině 80. let 19. století měl dokončený proces modernizace výroby dřevěné tužky pomocí jednoúčelových strojů i proces modernizace výroby grafitových tuh. Díky tomu dokázal sériově vyrábět 17 rozdílných gradací přesně definovaných parametrů. Ikonicou tužku obalenou do laku žluté barvy nazval jednak číslem 1500, což bylo pořadové číslo řady tužek, ale především podle diamantu Koh-i-noor.

Tento model uvedl na trh v roce 1888, a to velmi originálně. Nenabídl nejprve nižší cenu, kterou by následně mohl zvyšovat, ale nastavil téměř třikrát vyšší cenu než ostatní prodejci. Na trhu tato taktika zafungovala výborně a tužka 1500 získala během velmi krátké doby světový věhlas.

Ve stejné podobě grafitovou tužku vyrábí Koh-i-noor Hardtmuth dodnes a je jedním z nejspolehlivějších a nejprodávanějších kreslicích médií. Vyradí podmínky, při kterých jiné psací potřeby už nemohou plnit svou funkci. Nevadí jí teplo, dokud neshoří, nevadí jí zima a snad by psala i při teplotě absolutní nuly. Je ekologická, protože je vyrobená z přírodních materiálů, snadno se zase do přírody vrací, a hlavně dělá radost tisícům kreativních duší po celém světě.

Když tužka, tak také guma

Ochranná známka Koh-i-noor byla zaregistrována v roce 1894 a neméně legendární je i logo slona na stíracích gumách z roku 1896. Právě tento slon je pátou nejstarší obrazovou známkou na světě. A proč právě slon na gumové pryži? To se prý úplně přesně neví a není známý ani jeho autor. Ale pravděpodobně je, že jde o slona indického, odkud firma dovážela kaučuk.

kteřá získala mnohá ocenění, se stal i součástí jména podniku, který nově zněl KOH-I-NOOR tužkárna L. & C. HARDTMUTH.

Franz Hardtmuth zemřel v roce 1896. Firmu zanechal svým potomkům ve vynikající kondici. V roce 1910 již byla největší a nejmodernější tužkárna na světě s osmi pobočnými závody a 32 prodejními filiálkami po celém světě včetně Japonska. Z období před druhou světovou válkou stojí za zmínku například tužka Versatil umožňující výměnu tuhy. Obě světové války činnost rozjeté společnosti utlumily a po roce 1945 byl podnik znárodněn.

Novodobá historie této české značky se píše po roce 1989. Podnik byl roku 1992 zprivatizován a je jedním z největších světových producentů a distributorů uměleckých, školních a kancelářských potřeb. A navíc – od roku 2000 je opět

rodinnou firmou, a to v rukou rodiny Břízových. Její dceřiné společnosti najdete v sousedním Slovensku, Německu a Polsku, ale i v Bulharsku, Rumunsku, Itálii a v Rusku. Značkové výrobky vyváží Koh-i-noor Hardtmuth do 90 zemí světa.

*Zdroj: Koh-i-noor Hardtmuth a ČTK
Foto: archiv Koh-i-noor Hardtmuth*

Víte, že?

- Zavedením originálních technologií a modernizace výroby dřevěných tužek rod Hardtmuthů odstartoval doslova tužkařskou revoluci.
- Firma byla také u zrodu mechanických tužek, podílela se na zdokonalení výroby pryže a na řadě dalších unikátních vynálezů.
- Jedinečný systém gradací, který vynalezl Franz Hardtmuth, se ve světě využívá dodnes.
- Denně se v Koh-i-nooru vyrobí 500 tisíc tužek.
- Jednou tužkou napíšete až padesát tisíc slov a mohla by nakreslit 35 kilometrů dlouhou čáru.

^
Ikonicke žluté tužky 1500 se v Českých Budějovicích vyrábějí stále. Vedle nich více než 5000 dalších produktů

„Fantazie nás někdy zaneše do světů, které neexistují.
Ale bez fantazie se nedostaneme vůbec nikam.“

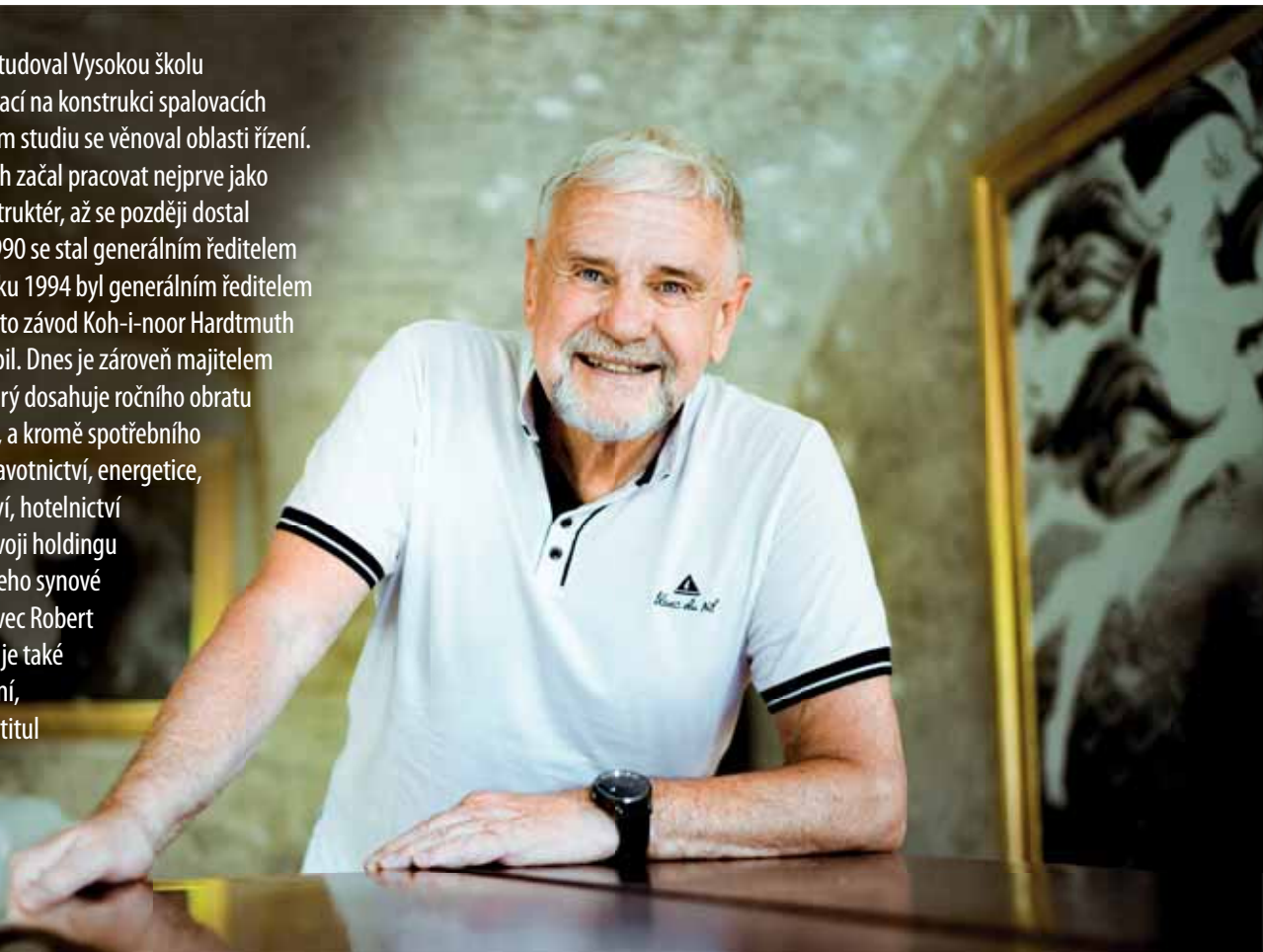
Carl Sagan, astrofyzik

Vlastislav Bříza st.:

Věřím v úžasnou sílu kreativity A také v to, že úspěch se rodí v srdci

Když před více než dvěma stovkami let začal ve Vídni podnikat knížecí architekt Josef Hardtmuth a vystavěl novou továrnu na výrobu tužek a kameniny, určitě fantazii měl. Ale kdo ví, zda sahala tak daleko, aby si tehdy dokázal představit, že jeden z jeho synů přesune výrobu do Českých Budějovic a vnuk pak podnik zmodernizuje a dovede ke světovému věhlasu pod značkou Koh-i-noor Hardtmuth. Dnešní majitelé Koh-i-nooru nedostatkem fantazie a kreativity určitě netrpí a mají také silnou vizi. Právě díky nim zůstává tato ve světě proslulá značka stále na scéně a její hvězda neuhasíná, ba právě naopak. Ano, Koh-i-noor a Bříza dnes patří neodmyslitelně k sobě. Povídala jsem si s Vlastislavem Břízou st., který podnik a dnes už celý bohatě rozvětvený holding řídí a spravuje se svými dvěma syny a synovcem.

Vlastislav Bříza st. vystudoval Vysokou školu strojírenskou se specializací na konstrukci spalovacích motorů, v postgraduálním studiu se věnoval oblasti řízení. V Koh-i-nooru Hardtmuth začal pracovat nejprve jako konstruktér, pak šéfkonstruktér, až se později dostal do jeho vedení. V roce 1990 se stal generálním ředitelem společnosti Gama. Od roku 1994 byl generálním ředitelem Koh-i-nooru a šest let nato závod Koh-i-noor Hardtmuth od Petra Kellnera odkoupil. Dnes je zároveň majitelem holdingu Koh-i-noor, který dosahuje ročního obrátu přes čtyři miliardy korun, a kromě spotřebního průmyslu působí i ve zdravotnictví, energetice, automotive a strojírenství, hotelnictví a nemovitostech. Na rozvoji holdingu se spolu s ním podílejí i jeho synové David a Vlastislav a synovec Robert Záboj. Vlastislav Bříza st. je také nositelem mnoha ocenění, mezi něž patří například titul Podnikatel roku 2014

Pane Břízo, je jasné, že úspěch (nejen) v podnikání pouze fantazie, vize a kreativita nezaručí. Je potřeba také odvaha a vášně, s níž pak jde ruku v ruce pracovitost. O tom, že má Koh-i-noor kus vašeho srdce, nelze pochybovat. Jinak byste se už dávno věnoval něčemu jinému. Řekněte, na co jste nejvíc pyšný, co vás pohání dál?

Máte pravdu, Koh-i-noor je moje srdcovka. Získával si mě postupně, až jsem mu zcela propadl. Začínal jsem zde před více než padesáti lety jako konstruktér a postupně jsem se dostal do jeho vedení. Když jsem se v roce 2000 příšerně zadlužil, abych podnik mohl koupit, nebylo to zcela racionální rozhodnutí. Ale věřil jsem, že to zvládneme, a nadšení mi nechybělo. A taky jsme to zvládli; dluhy se podařilo zaplatit během sedmi let. Na to bych mohl být pyšný. Ale nejvíc pyšný jsem na to, že spolu se svými zaměstnanci dále rozvíjíme tak nádhernou tradici. Pyšný jsem na tu stovku medailí, kterou firma získala v uplynulých staletích, a také na ocenění, která získáváme dnes. Na to, že jsme udrželi slávu české značky, a věřím, že na ni i naši potomci budou moct být právem hrdí.

Dokázali jste, že značka Koh-i-noor Hardtmuth patří stále k českému rodinnému stříbru. Zůstaňte u těch potomků, o nichž jste se zmínil, tedy u dětí. Mnoho vašich produktů je určeno právě jim.

Ano, jsou to naši důležití zákazníci. Věříme, že jako firma vyrábějící výtvarné potřeby (nejen) pro děti a mládež máme v rukou možnost pozitivně ovlivnit generaci dnešních dětí. Cítíme jako svou povinnost motivovat je k tomu, aby odložily mobil, vypnuly obrazovku počítače a vzaly do rukou štětec nebo pastelky. Aby se podívaly na svět trochu jinýma očima. Vždyť je dokázáno, že práce s výtvarným materiálem u dětí rozvíjí jemnou motoriku a s ní i dětský mozek a myšlení.

Na co se soustředíte, když pro ně vyvíjíte nové produkty?

Na to, aby je to s našimi produkty bavilo. Je důležité, aby jim tužka skvěle padla do ruky a její stopa byla sytá, protože kreslení nemá být dřina, ale zábava. Zakládáme si na tom, aby práce s našimi výrobky byla pro děti naprosto bezpečná a mohly tužku nebo pastelku třeba i olíznout, aniž by je ohrozila na zdraví. Naše produkty musí splňovat ta nejprísnejší kritéria, normy kvality i certifikáty zdravotní nezávadnosti. Koh-i-noor a děti k sobě prostě patří, stejně jako Koh-i-noor a škola. Věřím, že to tak ještě minimálně stovku let zůstane. Vždyť ani dnes není symbolem kreativity počítač nebo nějaký čip, ale obyčejná tužka. Neobejdou se bez ní

nejen děti, ale také návrháři, výtvarníci, architekti, řemeslníci. Naše tradiční tužka 1500 se vyrábí v téměř nezměněné podobě už více než 130 let. Od roku 1888 má stejný odstín žluté, ke kterému časem přibýlo dnes už typické hnědé máčení. Navíc jemně voní po dřevě; stejně jako naše pastelky.

Mluvíte o tom tak zaujatě, jako byste sám vaše pastelky používal.

K tomu jsem se zatím nepropracoval, ale jejich výrobu znám dokonale. ☺ Každopádně mě můj věk i Koh-i-noor naučily dívat se na svět trochu víc barevně. Když mi bylo dvacet, rozlišoval jsem vlastně jen jednu zelenou, zajímaly mě jiné věci. A dnes jich na jaře v přírodě vidím desítky a dovedu si je vychutnat. Svět má nekonečné množství barev a poznávat je a hrát si s nimi je ohromné. Proto jsme třeba přišli na trh s našimi pastelkami Magic, které mají vícebarevný hrot a vykouzlíte jimi zelených, kolik budete chtít. A samozřejmě nejen zelených.

Můj dědeček říkával, že člověk by měl dělat co nejlépe to, co má rád, a nekoukat na peníze, protože ty přijdou samy. Podepsal byste to?

Ano, tak to mám nastavené i já. Budovat firmu a pracovat na jejím rozkvětu mě stále baví a práci se nechám klidně i pohltnout. Baví mě ten proces tvoření, budování. Peníze jsou k tomu samozřejmě důležité, ale čistě pro peníze to nedělám. Podnikání je z mého pohledu zábava a také služba lidem. Toho se držím.

S Vlastislavem Břízou si povídala Jana Jenšíková

Foto: archiv Koh-i-noor Hardtmuth

Společnost Koh-i-noor Hardtmuth se připojuje k srdcařům a od 8. ročníku Srdce s láskou darovaného se stává partnerem a spoluorganizátorem tohoto celostátního projektu pro dětské týmy.

Milí srdcaři, jděte znovu do toho!

Když se ohlédnu za rokem 2021, i jako velký optimista musím uznat, že byl pro nás pro všechny obzvlášť složitý. Pandemie, tornádo, povodně... Jako by příroda zkoušela, co ještě člověk vydrží. Na druhou stranu všechny tyto těžkosti vyvažovala všeobecná solidarita a vůle pomoci. Vezměte si, kolik pozitivní energie bylo dohromady předáno. Ať už ve formě fyzické, finanční nebo psychické podpory. Lidé neváhali obětovat pro druhé svůj drahocenný čas, svoje pohodlí, peníze, někdy dokonce riskovali vlastní zdraví. Nebyli lhostejní, nezavírali oči.

^
Radek Vondráček, předseda
PS PČR, ve své pracovně

✓
a s kocourem Pipinem

>> Při předávání odměn dětem
z pražské ZŠ Hanspaulka bylo
veselo (s Janou Jenšíkovou,
zakladatelkou projektu Srdce
s láskou darované a jednatelkou
společnosti Antecom)

>> Plyšový sněmovní lvíček
čeká na další vítěze

Součástí této energie byla i srdce, která s láskou darovaly děti prostřednictvím stejnojmenné soutěže. Už čtvrtým rokem jsem měl možnost usednout v porotě, dokonce jsem několika vítězným třídám osobně pogratuloval. Jednotlivé práce jsem si pečlivě prohlédl a přečetl doprovodné příběhy. Opět jsem se utvrdil v tom, že soutěž má smysl a přináší radost nejen obdarovaným, ale i soutěžním týmům. A protože se zanedlouho rozběhne 8. ročník, rád bych vzkázal holkám a klukům z mateřských, základních i uměleckých škol, z družin, z dětských domovů, mateřských center apod., a také jejich učitelkám i učitelům, družinářkám i družinářům, pečovatelkám i pečovatelům, aby do toho šli. Pokud přesto váháte, sepsal jsem pro vás malou motivaci a věřím, že vás přesvědčím. Za sebe můžu říct, že zůstanu fanouškem Srdce s láskou darovaného i do budoucna.

Přeji vám hodně zdraví a krásných zážitků.

Váš Radek Vondráček,
předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

8 důvodů, proč se přihlásit do 8. ročníku projektu Srdce s láskou darované

- ♥ **Srdce s láskou darované je zábava.**
Budete s kamarády pracovat na společném díle, pod rukama vám vznikne něco jedinečného, na co budete právem hrdí.
- ♥ **Vaše práce potěší někoho, kdo zrovna neprožívá nejšťastnější období,** kdo vaši snahu ocení a komu dodáte tolik potřebnou sílu.
- ♥ **Zapojit se do celostátního projektu, který má několikaletou tradici, je prestižní věc.** Navíc reprezentovat svoji školu nebo organizaci, to se jen tak někomu nepoštěstí.
- ♥ Díky Srdci **můžete získat nové přátele, ale i zajímavé poznatky.** Práce ostatních týmů vás určitě inspirují a obohatí.
- ♥ Jak já i organizátoři často zdůrazňujeme, **vítězem Srdce s láskou darovaného je každý, kdo se zúčastní.** Takže zklamání či nezdar jsou naprosto vyloučené.
- ♥ Soutěžních kategorií je hodně a jsou pestré, dokonce i předseda Poslanecké sněmovny předává speciální cenu. **Šance na medailové umístění je tedy vysoká 😊.**
- ♥ Třeba právě vy budete pozváni na **slavnostní vyhlášení vítězů přímo do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.** A já pevně doufám, že epidemická situace příští rok dovolí užít si oslavu se vším všudy, stejně jako předešlé roky 😊.
- ♥ No, a koho by nepotěšil dárek? Pořadatelé jich pro děti každý rok chystají velké množství. **Jsem moc rád, že jsem jako předseda Sněmovny k nim mohl přidat plyšového sněmovního lvíčka s českou vlajkou,** který se postupně stal tak trošku maskotem soutěže.

David Pospíšil:

Mezigenerační spolupráce a solidarita jsou zásadní hodnoty Měly by se budovat již od dětství

„Bez vzájemné spolupráce a pochopení se neobejdeme, což nám ukázala i koronavirová epidemie. I jako rodič vidím, že je důležité vést dcerku k úctě ke stáří a vzájemnému porozumění mezi generacemi. Budování mezigenerační spolupráce je tak úkolem pro každého z nás,“ říká David Pospíšil, ředitel Odboru sociálních služeb a sociální práce na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Naučme se mít stáří rádi

Máte nějaké tipy, jak lze mezigenerační dialog ve společnosti podpořit?

Považuji za důležité, aby byly k přirozené pomoci starším a ke vzájemnému dialogu vedeny už děti. Zároveň vidíme v současné době kult mládeže, nikdo si nepřeje být starý nebo být za starého považován. I sami senioři nechtějí být často nazýváni seniory nebo prarodiči. Je tedy potřeba narovnat tento negativní, odmítavý postoj ke stáří. Každý věk je důležitý, pro společnost obohacující, a právě dialog různých generací přináší často ty nejlepší nápady.

Ministerstvo práce a sociálních věcí se nedávno podílelo na projektu Manuál přípravy na stáří, který realizoval CESES UK. Tento manuál představuje jednotlivá životní období, podněcuje k zamýšlení se nad vlastním stářím a navrhuje, jak se můžeme na stáří připravit v dané životní fázi. Úvahou nad vlastním stárnutím většina z nás dojde k závěru, že si své stáří představuje aktivně, v okruhu přátel, rodiny, na chalupě, nebo že se bude moci více věnovat svým koníčkům, a tím boří naše stereotypní představy o stáří. Takže můj tip je zejména o stáří mluvit, připravovat se na něj a udržovat vztahy napříč generacemi. Což je mimochodem také posláním vašeho časopisu i projektu Srdce s láskou darované.

Mysleme na to,
že seniorem
bude každý
z nás.

David Pospíšil, ředitel Odboru sociálních služeb a sociální práce, MPSV ČR

Seniorský věk čeká na každého Je dobré se na něj připravit

Otevřel jste zde téma stárnutí a seniorů, jaké to je být podle vás v dnešní době seniorem?

No, předně asi musím říct, že senioři představují velmi heterogenní skupinu, jsou mezi nimi aktivní sportovci, umělci, manažeři, cestovatelé atd., ale i osoby závislé na pomoci druhých nebo osamělí senioři, na které se mnohdy zapomíná. Zároveň česká populace stárne, a seniorů tak bude čím dál víc. Přizpůsobit naši společnost jejich potřebám, myslet na vlastní stáří a pečovat o své zdraví vidím tedy jako aktuální zásadní úkol pro nás všechny.

Seniory nelze chápat jako samostatnou skupinu společnosti, ale jako fázi života, do které se dostane každý z nás. Domnívám se, že pro mnohé seniory může být dnešní doba velmi rychlá a uspěchaná, protože jsou na ně kladeny stále větší nároky, aby s ní tzv. udrželi krok. Na druhé straně se stále rozšiřují možnosti vzdělávání pro seniory, trávení volného času nebo třeba dobrovolnictví. Na MPSV máme například dotační program Podpora veřejně účelných seniorských a proseniorských aktivit, do kterého se každý rok hlásí desítky projektů cílených na seniory. Podle údajů z MŠMT roste i počet zájemců o studium na univerzitách třetího věku. Vidím tedy veliký pokrok v podpoře aktivního i zdravého stárnutí a v rozvoji veřejné debaty o stáří a stárnutí.

Jste ředitelem Odboru sociálních služeb a sociální práce. Můžete nám říct, jaké jsou možnosti podpory mezigenerační spolupráce pro seniory, kteří se nacházejí v pobytových zařízeních?

Pro seniory, kteří žijí v pobytových zařízeních, jsou možnosti mezigenerační výměny samozřejmě trochu limitovány. Ale jako příklad dobré praxe mohu uvést na začátek vaši soutěž Srdce s láskou darované, kdy děti, žáci vytvářejí projekty pro potěchu obyvatel domovů pro seniory. Mnoho zařízení sociálních služeb spolupracuje s lokálními školami, které si pro seniory připravují různá vystoupení a společné aktivity. Zároveň přirozeně probíhají organizované aktivity se sociálními pracovníky a pracovníky pobytových služeb, kteří patří také k té mladší generaci. Výzvou se v tomto ohledu stala epidemie koronaviru, kdy byla zařízení z důvodu protiepidemických opatření izolována. Mimo jiné nám tato situace ukázala, že je zde ještě mnoho prostoru pro využívání digitálních technologií pro

kommunikaci a vzdělávání klientů v pobytových zařízeních. MPSV podpořilo v této době pobytová zařízení dotačním titulem, ze kterého bylo možné uhradit také nákup tabletů pro udržení kontaktu klientů s jejich blízkými. A tuto cestu podpory využívání technologií v sociálních službách bychom chtěli dále rozvíjet co nejvíc, aby ani ti, kteří se nemohou osobně setkat se svými blízkými nebo navštívit vzdělávací kurz, nebyli o tuto možnost ochuzeni.

Sedmý ročník soutěže Srdce s láskou darované vyhrál v mladší kategorii právě mezigenerační projekt Střípky radosti od MŠ Čtyřlístek z Říčán u Prahy. Děti s babičkami a dědečky v Domově Pod Kavčí skálou udržují vztah dlouhodobě, vzájemně se podporují a našli si k sobě cestu i v době covidové aspoň „přes plot“ nebo „přes okno“. V každém ročníku máme podobné projekty a vnímáme i pozitivní odezvu od obdarovaných seniorů. Ministerstvo práce a sociálních věcí se stalo partnerem právě začínajícího osmého ročníku. Co to bude pro soutěžící znamenat?

Stejně jako předseda Poslanecké sněmovny i nejvyšší představitel našeho ministerstva zasedne v porotě a odmění tři týmy, které svá soutěžní srdce věnují právě babičkám a dědečkům. Dostanou od nás také speciální dárky. Co to bude, prozradíme v některém z dalších čísel AGE.

Zamýšlíte ještě nějaké další aktivity, které propojují generace?

V rámci projektu Senioři v krajích proběhla minulý rok úspěšná výzva Děti malují seniorům, která je velmi podobná vašemu Srdci. Aktuálně je v témže projektu spuštěna tzv. Jerusalema challenge, jejímž cílem je vytvoření společného tanečního videa dětí a seniorů na jihoafrickou píseň Jerusalema. V projektech, které propojují generace, budeme určitě nadále pokračovat. Těším se také na osmý ročník Srdce s láskou darovaného a na nápady, se kterými děti a jejich paní učitelky i páni učitelé přijdou.

My také a věříme, že udělají mnoho radosti. Těšíme se na vzájemnou spolupráci.

*Za rozhovor děkuje
Jana Jenšíková
Foto: archiv MPSV*

Ministerstvo práce a sociálních věcí nově partnerem projektu Srdce s láskou darované

Jana Maláčová, ministryně práce a sociálních věcí

„Jsem moc ráda, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí mohlo zapojit a podpořit Srdce s láskou darované. Tato soutěž přinesla už mnoho radosti a dojetí. Děkuji všem dětem a jejich paním učitelkám i pánům učitelům za jejich nápady a nasazení! Celý školní rok vymýšlejí a vyrábějí „srdce“, kterým by potěšili někoho ve svém okolí. Jste neuvěřitelní. Poslední měsíce nám navíc ještě více ukázaly, jak důležitá je vzájemná podpora a to, že myslíme jeden na druhého. Děkuji všem, kteří pomáhali a pomáhají a dokáží vykouzlit úsměv na tváři blízkým lidem i v této nelehké době. Těším se na vaše nápady a výrobky! A na radost, jakou někomu udělají. Buďte stále tak šikovní, plní elánu a nápadů!“

*Jana Maláčová,
ministryně práce a sociálních věcí*

Jon Ching:
Mým prvním učitelem byl Alfons Mucha

aneb Za vším hledej Prahu

„Když jsem byl ještě teenager, moje máma se vrátila z výletu z Prahy s balíčkem hracích karet, na jejichž hřbetu byla díla Alfonse Muchy. Jeho tvorba mi opravdu otevřela oči a srdce pro svět umění. Kreslil jsem podle jeho litografie, učil se od něj techniku silné linky a jemného stínování a také jsem se od té doby na svět díval jinak,“ začíná své vyprávění Jon Ching, umělec-samouk, pocházející z Kaneohe na Havaji, který nyní žije a tvoří v Kalifornii.

To nás velice těší, že tě k tvorbě inspirovalo dílo českého umělce. Jak dlouho jsi ty umělcem na plný úvazek?

Již šestým rokem, ale připadá mi, že mnohem déle!

Kde čerpáš inspiraci pro svou tvorbu?

Pro mě je nekonečnou inspirací příroda sama. Klidně bych mohl strávit hned několik životů malováním jedinečných úkazů přírody a nikdy bych se nenudil!

Tématy mých prací jsou klimatické změny, ohrožené druhy a sociální problémy. Prostřednictvím pláten se snažím nejen vyjádřit své myšlenky k určitému problému, ale také zvýšit povědomí či zahájit dialog na dané téma.

Své obrazy s důležitým poselstvím tvoříš za pomoci olejomalby. Zkusil jsi někdy jinou techniku než malbu olejem?

Před malováním jsem hodně kreslil. To tvořilo základ mé olejomalby a doufám, že si na kreslení tužkou zase někdy najdu více času. Miluji také keramiku a strávil jsem roky točením na kruhu. Té bych se také rád znovu věnoval, protože jsem ji odložil stranou, abych se mohl soustředit pouze na malbu. Totéž platí o fotografování, kterému se sice věnuji i nadále, ale s časem je to stejné jako u kresby, je ho málo. Jednoduše řečeno, baví mě tvořit a rád poznávám nová média a techniky.

Když rád objevuješ nové techniky a vynikáš i v kresbě, proč dáváš přednost olejomalbě?

Líbí se mi, jak je můj postup při malování olejem univerzální. Mohu pracovat v mnoha tenkých vrstvách, které průběžně zjemňuji, nebo naopak maluji přímočařeji a mám dostatek času na prolnutí. Myslím, že olejové barvy poskytují největší hloubku barevných tónů ve srovnání s jinými technikami. Upřímně řečeno, s olejem pracuji také kvůli tomu, že jsem do něj už investoval svůj čas a finanční prostředky. Stálíci ve sbírce mých uměleckých potřeb jsou sady měkkých a olejových pastelů od českého Koh-i-nooru. A samozřejmě používám i slavné grafitové tužky a pastelky stejné značky.

Proč sis jako svůj hlavní výrazový prostředek vybral právě zvířecí říši?

Prostřednictvím zvířat mohu komentovat lidský svět a zkušenosti s ním, aniž bych se vůči nim příliš vymezoval nebo na to ještě vršil témata, jako je rasa nebo pohlaví. Mám také pocit, že se dnes všichni příliš soustředíme na člověka. Navíc mě baví malovat rostliny a zvířata také proto, abychom vrátili světu přírody důležitost, která mu náleží, zvláště teď, když jsme takovou destruktivní silou.

Kdybys měl vybrat tři umělce, kteří tě nejvíce inspirují, kdo by to byl?

Jak jsem již zmínil, na prvním místě musím jmenovat Alfonse Muchu. Dalším mým oblíbencem je Egon Schiele. Někdy si říkám, jak by umění

Je důležité být ve správný čas na správném místě.

<< Pyre

< Spark

∨ Future Ancestor

Umělec **Jon Ching** pochází z Kaneohe na Havaji, ale nyní žije a pracuje v Los Angeles v Kalifornii. Celá jeho tvorba je protknuta láskou a respektem k přírodě. V jeho olejem pečlivě vymalovaných plátnech se objevují nová stvoření a symbiózy jako příklad nekonečného potenciálu života na Zemi prostřednictvím metafor a alegorie. Jonovým záměrem a nadějí je vzbudit lásku a obdiv k jedinečné krásě naší planety. Pravidelně pracuje na zvyšování povědomí o ohrožených druzích, upozorňuje na změnu klimatu a dlouhodobě spolupracuje s ekologickými organizacemi

vypadalo dnes, kdyby nezemřel v tak mladém věku. V současnosti je pro mě velkou inspirací James Jean, který umí tvořit krásné věci a vybudoval si úžasnou uměleckou kariéru.

Který z uměleckých směrů nebo stylů je ti nejbližší?

Myslím, že surrealismus, protože díla, která vytvářím, mají často surrealistický charakter. Nejsem si jistý, zda magický realismus je umělecký styl, ale měl bych k němu blíže, protože rád zkoumám kouzlo přírody realistickým způsobem.

Vzpomínáš si na svou vlastní první výstavu?

Určitě! Vystavoval jsem v rámci velké skupinové výstavy a pozvánku k účasti jsem dostal na poslední chvíli. Myslím, že jsem měl na vytvoření díla snad dva týdny, a byl to první a poslední obraz, který jsem dodal ještě stále lehce mokry! Mám ho dodnes a je pro mě příjemnou vzpomínkou na to, jak to všechno začalo.

Máš kromě tohoto nezapomenutelného zážitku ze života umělce ještě nějaký podobný?

Na některých vernisážích mě obklopovala jistá energie, kdy jsem měl pocit, že Štěstěna stojí při mně. Pro mou kariéru to byly velmi důležité a silné okamžiky. Je to možná příliš dlouhé na to, abych to zde zmiňoval, ale v těch chvílích jsem měl pocit, že jsem byl ve správný čas na správném místě, a nikdy na to nezapomenu.

Jaké jsou tvé plány na rok 2022?

Rodičovství! Velmi se těším, až se vydám na novou cestu otcovství, dítě se má narodit každým dnem. Chystám se na chvíli zvolnit a těším se, že trochu zpomalím. Již v září 2022 však budu pracovat na samostatné výstavě, která se bude konat v Beinart Gallery v Melbourne.

Přejeme hodně štěstí do dalšího života i tvorby.

*Zdroj: Koh-i-noor Hardtmuth
Foto: archiv J. Chinga*

△ Mist

< Nectar

▽ Cradle

Zábavní park

okořeňte si školní výlet dávkou adrenalinu

Už jste slyšeli o místě, kde se zrychluje TEP, dobrodružství číhá na každém rohu a o zábavu je postaráno? Takové místo najdete ve středních Čechách nedaleko slapské přehrady. V TEPfactoru na vás čeká 25 originálních úkolů, které prověří vašeho týmového ducha, zápal pro hru a smysl pro spolupráci. Ačkoliv úkoly byly inspirovány slavnou pevností Boyard, nenajdete zde ani hady ani pavouky. Úkoly jsou zaměřené na logiku, trpělivost a zručnost a plní je vždy celý tým. Bez vzájemné spolupráce a podpory je nemůžete splnit. Pokud budete jako jedno tělo a duše, splníte všechny úkoly a posbíráte všechny indicie, čeká vás na konci cesty poklad. Dobudete i vy poklad TEPfactoru?

V TEPfactoru věříme, že i cesta je cílem, a proto není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Jde především o zábavu s kamarády a o zážitek, který si odnesete.

Pokud jste z daleka, můžete se ubytovat ve stylových plážových bungalovech. Více informací najdete na www.tepfactor.cz

Hrdí partneři
celostátní soutěže

INFOCENTRUM MODERNÍ ŠKOLY

Informujte žáky během minuty. Pozvánky, aktuality, kroužky, mimořádné události. Vše přehledně a rychle.

Vkládejte do panelu jakékoliv soubory. Obrázky, videa, dokumenty nebo webové stránky.

Zobrazujte na panelu rozvrhy hodin, suplování a jídelníčky. ÁMOS je propojen se školními systémy Bakaláři, Škola on-line, edookit, Strava, e-Jídelníček, eStrava, iCanteen a dalšími.

PRO SNADNOU
ŠKOLNÍ
KOMUNIKACI

www.amosvision.cz

AMOS
vision

Spokojení žáci a spokojení učitelé, to je to, oč tu běží

Jak by měla vypadat ideální škola 21. století? Nejen o tom jsme si povídali s Bohumilou Koblířovou, vedoucí krajského pracoviště Národního pedagogického institutu ČR (NPI ČR) v Jihlavě.

Bohumila Koblířová

Vystudovala pedagogiku a učitelství pro střední školy na Univerzitě Karlově, speciální pedagogiku i učitelství 1. stupně ZŠ či studium prevence sociálně patologických jevů. Osmnáct let působila na ZŠ a MŠ Košetice, od roku 2008 jako zástupkyně ředitele. Dále byla kromě jiného koordinátorkou ŠVP, školním metodikem prevence, konzultantkou pro individuální vzdělávání. Věnovala se péči o nadané studenty a ve spolupráci s Vysočina Education byla garantem kariérního rozvoje žáků. Od léta 2021 je vedoucí krajského pracoviště NPI ČR Jihlava. A je nově také členkou poroty 8. ročníku celostátního projektu Srdce s láskou darované

Máte za sebou téměř dvacetiletou učitelskou praxi, tedy víte, co trápí žáky a co pálí pedagogy. Jaká hlavní předsevzetí si odnášíte na své nové působiště?

Cenné zkušenosti jsem získala nejen ve škole, kde jsem celou tu dlouhou dobu působila, ale i na ORP Pelhřimov v rámci aktivit místního akčního plánu rozvoje vzdělávání. Ve škole jsem se snažila přistupovat ke každému žákovi i pedagogovi individuálně. Uvědomovala jsem si, že spokojené děti i zaměstnanci jsou to nejceněnější, co škola má. Zažila jsem na vlastní kůži, že není vždy jednoduché vypořádat se se všemi změnami, nároky na učitelskou profesi, které doba nese, a nemyslím tím pouze dobu covidovou, ta mnohé poodkryla, urychlila. Myslím tím například tvorbu školních vzdělávacích programů, společné vzdělávání, legislativní změny. Pro mnohé je obtížné se ve změnách orientovat, a ještě obtížnější je najít někoho, kdo v případě nouze poradí.

Do NPI ČR jsem odešla s tím, že právě krajské pracoviště, které dobře zná potřeby regionu, se stane silným partnerem pro všechny, kteří nějakým způsobem zasahují do výchovy a vzdělávání. Zároveň bude lídrem v implementaci Strategie 2030+ a kooperujícím partnerem vzdělávacího systému v našem kraji. Poskytne cílenou odbornou podporu školám i pedagogům.

Škola by měla připravit na celoživotní vzdělávání

Podle všeho má dnešní škola ještě daleko k tomu, aby z ní odcházeli na život dobře připravení jedinci. V čem hlavně by se měla zlepšit?

Dnešní škola by už neměla sloužit k tomu, aby vybavila žáka, studenta komplexními znalostmi a dovednostmi. Tyto myšlenky jsou snad již minulostí. Škola by měla především každého

připravit na to, že celoživotní vzdělávání, učení se, je zcela přirozené, něco, bez čeho se člověk neobejde. Měla by se především zaměřit na prohlubování tzv. měkkých dovedností, které jsou pro budoucí život žáků či studentů velmi důležité, rozvíjet komunikaci, kritické myšlení, analytické a rozhodovací schopnosti, zapomínat by se nemělo ani na určitou míru samostatnosti a na druhou stranu kooperativnosti.

Pokud se ve školách zaměříme na tolik diskutované gramotnosti, bude to krok správným směrem.

Zvládnou to školy samy?

V některých oblastech školy opravdu pomoc potřebují, ale jak ukázala covidová doba, učitelé jsou vnímaví a připravení stále se učit nové věci, dovedou velmi pružně zareagovat na nově vzniklé situace. V podstatě ze dne na den se z nich až na malé výjimky stali pracovníci IT, změnili svůj výukový styl a věřte, že to pro mnohé nebylo nic jednoduchého. Když nedělali přípravy na výuku, učili se mezi sebou, zdokonaľovali své IT dovednosti. Sama jsem to zažila ve škole se svými pedagogy a o to více mě pak mrzí komentáře některých jedinců, že jsme vlastně měli hodně dlouhé prázdniny a jen si užívali. Věřte, není tomu tak, a i z tohoto místa všem učitelům za jejich tvrdou práci v době covidu děkuji.

Nadaní žáci by neměli čekat v koutě

Ve své praxi jste se hodně věnovala společnému vzdělávání. Zdá se, že škola už si umí poradit se žáky s různými hendikepy a omezeními, ale zvládá také podporovat ty s výjimečnými schopnostmi a nadáním?

Právě v této oblasti vnímám velké nedostatky. Pedagogové, především ti ze základních škol,

jsou „záchranáři“. Mají pocit, že musí všechny žáky dané učivo naučit. Pokud někomu něco nejde, doučují ho, vymýšlejí jiné cesty, jak stanoveného cíle dosáhnout, věnují mu mnoho času navíc. Se žáky mimořádně nadanými je to jinak. Většina pedagogů na ně nemá čas nebo neví, jak s nimi pracovat. Během své praxe jsem se setkala s několika nadanými i mimořádně nadanými žáky, kteří v prostředí základní školy „čekali“ na přestup na víceleté gymnázium, jiní hledali záchranu v individuálním (domácím) vzdělávání.

Rozhodně nechci, aby to vyznělo v neprospěch učitelů, z mého pohledu je špatně nastavený celý systém péče o nadané, mimořádně nadané a talentované studenty. Je potřeba zapracovat na diagnostice, tím se dotýkáme problematiky školských poradenských zařízení, na vzájemném propojení všech stupňů vzdělávací soustavy, propojování formálního a neformálního vzdělávání a mnoho dalšího.

Nedávno jsem v televizi zhlédla reportáž o mladé české vědkyni Denise Stránské, která je odbornicí na nanotechnologie, jejich využití v medicíně, ve farmacii a jako první na světě uvedla v život metodu InStrip. V reportáži řekla velmi důležitou věc, a sice, že potkala ty správné lidi. Potkávat ty správné lidi je důležité pro nás všechny, ale pro lidi něčím výjimečné je to obzvláště důležité. Což vám „srdcařům“ nemusím jistě vysvětlovat 😊.

Zlepšit komunikaci z centrály do regionů a naopak

Jaké je hlavní poslání NPI ČR?

Jeho hlavním posláním je zajistit přenos vzdělávacích inovací z centrální úrovně do školské praxe v regionech a naopak. Důležitým prvkem jsou krajská pracoviště, která poskytují metodickou podporu školám a pedagogům, cílené další vzdělávání pedagogických pracovníků hlavně ve státních prioritách, podporu strategického řízení ve školách i územích a podporu vedoucích pracovníků ve školství a dalších skupin pedagogických pracovníků, například začínajících a uvádějících učitelů.

Můžete na příkladu svého kraje jmenovat konkrétní aktivity?

Náš kraj je specifický velkým počtem malých škol a různými zřizovateli. Chceme tedy poskytovat odbornou metodickou pomoc všem školám, školským zařízením, zřizovatelům i organizacím, které zásadním způsobem zasahují do výchovy a vzdělávání dětí. Věnovat se budeme právě vytvoření systému péče o nadané, mimořádně nadané a talentované. A hlavně se všichni budeme snažit, aby děti chodily do školy rády a učitelé měli tu nejlepší práci na světě.

Za rozhovor děkuje Jana Jenšíková

Foto: archiv B. Koblrové

Národní pedagogický institut ČR

Vznikl 1. ledna 2020

sloučením Národního ústavu

pro vzdělávání a Národního

institutu dalšího vzdělávání.

Tyto organizace poskytovaly odbornou, metodickou, vzdělávací, poradenskou a další podpůrnou činnost především ve strategických oblastech vzdělávání, jako je tvorba kurikula, pedagogicko-psychologické, výchovné a kariérové poradenství a další vzdělávání pedagogických pracovníků, a to jak na centrální úrovni, tak v území. Pro naplňování Strategie 2030+ se ukázalo vhodnější propojit, provázat činnosti vykonávané oběma organizacemi, které naplní aktuální potřeby rezortu a jeho hlavních partnerů, tj. ředitelů, učitelů, škol a dalších institucí, jež se podílejí na řízení vzdělávání v ČR. Inspiraci čerpalo ministerstvo zejména ve Finsku a Sasku. Sloučení si klade za cíl výrazně zvýšit efektivitu v řízení instituce, ale i celého systému metodické podpory pedagogického terénu.

< Bohumila Koblrová
se svými bývalými žáky

*J*edno z předních českých divadel
je tu s námi už 58 let!
A je také patronem našeho projektu
Srdce s láskou darované.

Jan Schmid

Předsedou poroty je tvůrce
a zakladatel Studia Ypsilon Jan Schmid

Do projektu Srdce s láskou darované se mohou dále zapojit:

Martin Dejdar

Petr Vacek

Jan Jiráň

Jiří Lábus

Jan Onder

Pavel Nový

Jana Synková

Petr Vršek

V Ypsilononce se nuda nenosí

Proto neváhejte a vezměte tam někdy také děti. Neboť zábava a poznávání v jednom jsou odjakživa devízou Studia Ypsilon, které Ivan Vyskočil kdysi vtipně přejmenoval na Ypsilonku, což divadlu, které za dva roky oslaví šedesátiny, zůstalo jako přezdívka dodnes. Stejně jako všeosvobozující humor a nadhled, charakterizující jak hlavní proud Y-aktivit, tak i tvorbu pro děti, kterou legendární divadlo programově rozvíjí už od počátku své existence. V současnosti jsou toho zdárným příslibem kromě o něco starších Hudbajek hned dvě novinky: Škola Ypsilon a Vosička.

Bavit se a přitom objevovat svět i sebe samého je to, co činí i dnes Ypsilonku Ypsilonkou. Divadlem zážitku, který si ve známé pražské pasáži Olympic, kde Ypsilonka sídlí, mohli diváci ještě „před covidem“ dopřávat skoro dennodenně.

Tato samozřejmost bere v nejistotě současnosti zaslou. Ale jak se říká, kdo se bojí, nesmí do lesa, do něhož Ypsilonka v pandemickém čase vstoupila odvázně už několikrát. Poprvé a velmi pohotově hned zjara roku 2020, když byly uzavřeny také školy a děti (spolu s rodiči a učiteli) byly odkázány k výuce na dálku. Tehdy Ypsilonka jako jedno z prvních pražských divadel přišla s originální myšlenkou – přímo z jeviště živě streamovat hravě edukační interaktivní seriál o vyjmenovaných slovech nazvaný **Škola Ypsilon**. S podtitulem Seriál pro otevřené dětské publikum, které se třeba učí o vyjmenovaných slovech (a podobně), ale zároveň ho baví divadlo! Zájem byl okamžitý a bohaté reakce přicházely od diváků doma i ze zahraničí. Z původně internetového pořadu pro děti, který je i nadále možné zhlédnout v rámci nabídky Y-online na

stránkách divadla, se montáží toho nejlepšího nakonec stane běžné repertoárové představení, jehož premiéra se uskuteční 26. září.

S dětským divákem je spjata také další ypsilon-ská novinka, inscenace **Vosička aneb Jak byla vosá Marcelka ráda, že je** podle knižní předlohy Michala Čunderleho a v režii Jana Večeři. Příběh pojednává o vosičce, která se narodila bez křídelek, a přesto si nezoufá. Představení s mottem *I bez křídel můžeme doletět daleko* akcentuje prvek přátelství a sounáležitosti. A jak už je pro Ypsilonku typické, je rovněž plné hudby a písniček. Ideální rodinné představení, o němž představitelka titulní role Lumíra Přichystalová řekla: „*Upřímně doufám, že si děti kromě krásných písní odnesou také bezelstný pohled na přátelství či větu, kterou vosička často používá. To jsem ráda, že jsem!*“

Text: Eva Kulová

Foto: Jiří Kottas

Bavit se a přitom
objevovat svět
i sebe samého.
To je Ypsilonka.

< Škola Ypsilon (2020).
Na fotografii Jan Bradáč,
Lumíra Přichystalová, Jan Večeřa

<< Vosička (2021).
Na fotografii Veronika
Soumarová, Lumíra Přichystalová,
Miroslav Novotný

0 jedné (ne)obyčejné paní učitelce na penzi

Těsně před osmdesátkou miluje adrenalinové zážitky

Alena Krocová. Dlouholetá učitelka a posléze ředitelka mateřské školy, stále aktivní sportovkyně, maminka, babička i prababička ve svých 76 letech dokonale naplňuje motto našeho časopisu Život je krásný v každém věku. Jaký má recept na stále dobrou náladu? Abychom to zjistili, museli jsme za ní zajet na Orlík, kde celé léto parkuje se svým karavanem a brázdí přehradu na kánoi.

Skautka v důchodu

Paní Krocová, do důchodu jste odcházela v roce 2000 z pozice úspěšné ředitelky velké mateřské školy v Praze, kterou jste vybudovala od nuly do stavu, kdy za vámi jezdili pro inspiraci i kolegové ze zahraničí. Nebylo vám to tehdy líto?

Vůbec ne, naopak, do důchodu jsem se těšila. V Rosničce, tak se naše školka jmenovala, jsem ředitelovala sedm let. Práce s dětmi mě vždycky moc bavila, ale vedení lidí, pokud ho chcete dělat dobře, je strašně náročné. Takže jsem byla ráda, že školku předám v dobrém stavu někomu, kdo v tom bude pokračovat dál. A už jsem měla další plány. Že si kvůli lyžování seženu práci v Krkonoších. Domluvila jsem se s velkým místním hotelem, že jim vybuduju miniškolku pro děti jejich klientů. Když jsem tam odjížděla, stála jsem v rychlíku za oknem, na nástupišti mi mávala má dospělá dcera a já jsem se cítila jako skautka, která jede na tábor, a rodiče ji vypravují do světa. Začínalo něco nového, hořela jsem netrpělivostí, co mě čeká.

Splnila práce v horách vaše očekávání?

Ano. Byla sezonní, trávila jsem tam vždycky celou zimu. Ráno jsem snídala v sedm, pak jsem šla na běžky a v deset už byla připravená v miniškolce. Pracovala jsem do pěti. V půl šesté už jsem v přezkácích odcházela na noční sjezdovku. Po třech letech úspěšného fungování se pan ředitel hotelu rozhodl, že se místo na rodinnou klientelu zaměří na seniory, miniškolka už tedy nebyla potřeba.

Ze tří měsíců sedmnáct let

Je mi jasné, že jste si okamžitě našla něco nového...

Ani jsem nemusela hledat. Už na mě byly natchystané moje bývalé kolegyně ze školky, které potřebovaly zástupy. Mimo zimní sezonu jsem jim vlastně pomáhala už dřív, teď jsem mohla celoročně. No, poslední zástup dopadl tak, že jsme se domluvili na tři měsíce, a zůstala jsem tam sedmnáct let. Zástupy byly potřeba neustále, proto jsem stále dojížděla z Hořovic, kde bydlím, do Prahy. Dálnice D5 byla ale věčně zablokovaná a autobusy měly zpoždění. Musela jsem ráno vstávat hodně brzo, když jsem přijela pozdě, tak jsem ten čas nadělávala... Už mi to pak nevyhovovalo, zmáhalo mě to. Tak jsem si řekla, že si zkusím najít něco přímo v Hořovicích.

To bylo před čtyřmi lety. Chtěla jste opět zůstat u malých dětí?

Původně ano, ale pak jsem zašla i do základní školy, a když jsem jim odvykládala, jakou mám praxi, že mám pedagogickou školu, kurz práce s dětmi cizinců, logopedický kurz, paní ředitelka řekla: „Vás nám seslalo samo nebe.“ A bylo to. Od 1. září jsem tedy v Hořovicích začala jako asistentka pedagoga, nejdříve ve čtvrté a pak postupně v první, druhé a třetí třídě. Zůstala jsem celou dobu se stejnou paní učitelkou. Zároveň jsem mimo výuku ve třídě pracovala individuálně s dětmi cizinců, které kvůli jazykové bariéře potřebovaly větší péči, naučit se pořádně česky. Byl to pro mě zase nový druh práce, který se mi líbil. A pak přišel covid.

I online výuka se zvládla

Doba covidová do zajetých kolejí hodně zasáhla, vidíte?

Bohužel. Když jsme učili ve škole, zhoršilo se mi kvůli roušce dýchání, navíc mám už ten kritický věk. Pak jsme přešli na online výuku, musela jsem se to velice rychle naučit, prakticky ze dne na den, všechno bylo pro mě zase nové. Opět jsem pracovala individuálně s dětmi, které dostatečně neovládaly český jazyk. V jedenáct hodin jsem počítač zapnula a ve čtyři jsem naprosto vyčerpaná končila. A protože se předpokládá, že covid hned nezmizí, rozhodla jsem se od příštího školního roku svou práci ve škole výrazně omezit. Určitě ale nechci skončit úplně, domluvili jsme se, že budu pokračovat s cizojazyčnými dětmi, a to jednou týdně. Nechci nikoho zklamat, na škole je báječné vedení i kolektiv, s paní učitelkou se mi výborně spolupracuje, je důsledná a zároveň laskavá, tak má podle mě správná učitelka vypadat.

Sport zůstává vášní

Práci ve škole tedy omezíte, ale jak vás pozoruju tady u vody, o to aktivnější budete ve svém volném čase, je to tak? Podle všeho jste stále velká sportovkyně.

Virus mě bohužel připravil i o veškeré mimopracovní aktivity, které jsem měla. Teď doufám, že to opět bude možné. V zimě jsem stále ráda na lyžích, letní prázdniny trávím už čtyřicet let na Orlíku u vody. Miluju to tady. Naučila jsem se tu surfovat, zvládnout kánoe, veslici. A mezitím se snažím chodit s hůlkami na procházky, mám ráda krátké aktivní wellness pobyty.

V rodině se o mně ví, že miluji neobvyklé a tak trochu adrenalinové zážitky. Dcery mi je tedy k různým výročím nadělují. U moře jsem si zkusila letět s balonem za motorovým člunem, létala jsem balonem nad rodným krajem nebo malým letadýlkem nad Orlíkem, Zvíkovem a mým zázimovaným přívěsem, sama jsem odpilotovala okruh Dobříš–Příbram–Dobříš. Byla jsem z toho nadšená.

Ale když mám dobrou knížku, dokážu taky od rána do večera jenom číst.

Když mluvíte o knížkách, tak na vás musíme prozradit, že jste se na penzi stala pilnou studentkou Univerzity třetího věku na Karlově univerzitě.

Zatím jsem stihla vystudovat devět univerzit třetího věku. Doma mám závěrečné diplomy,

slavnostní ukončení studia probíhá v aule pražského Karolina, je to paráda. Každá škola se zaměřuje na svou odbornou problematiku, třeba lékařská fakulta nabídla přednášky o celém lidském těle, což bylo hodně zajímavé. Mně se však úplně nejvíc líbila tělovýchova.

Jak jsme zmínili v úvodu, jste maminka, babička, prababička. Jdou vaši potomci ve vašich šlépějích?

Mám tři dcery, pět vnoučat a jednoho pravnoučka. Geny se rozhodně nezaprou. Moje prostřední dcera Stáňa do svého prvního zaměstnání po škole tehdy nastoupila ke mně. Teď už je sama ředitelkou v obecní mateřské škole. Stejně jako já ji vybudovala od nuly a má v okolí výbornou pověst, takže rodiče do ní své děti chtějí přihlásit, přestože musejí dojíždět odjinud. Nezáhálela ani na mateřské, kdy si udělala různé kurzy a specializační studia: může dělat lektorku plavání, lyžování, asistenta logopeda nebo koordinátora environmentální výchovy na školách. Vystudovala magisterské studium pro předškolní vzdělávání a kvalifikaci si později rozšířila i o učitelství pro střední školy a první stupeň základky. Teď už tedy zároveň s ředitelováním učí i na základní škole na zkrácený úvazek. Všechno si zorganizuje tak, že to zvládne.

Ve svém životě jsem nejvíce hrdá právě na své tři dcery. Že se mi je podařilo vychovat ve slušné lidi v práci i životě, umí hospodařit a jsou úspěšné a samostatné.

*Text a foto: Martina Hošková
a archiv A. Krocové*

^
S pilotem nad rodným krajem

^
S dcerou Stáňou,
která pokračuje v učitelské tradici

∇ <
Na Orlíku tráví Alena Krocová celé
léto už čtyřicet let

Jan Kučera:

Setkání hudebníků s dětmi jsou vždy hravá a je při nich legrace

Jan Kučera

Na Pražské konzervatoři absolvoval u Bohuslava Řehoře skladatelský obor a u Miriam Němcové a Miroslava Košlera obor dirigentský, v němž jej následně na HAMU vedl Vladimír Válek. Jako skladatel tvoří kompozice symfonické, komorní, písňové i scénické. Jako dirigent spolupracuje s předními českými orchestry, s nimiž kromě klasického repertoáru provedl nebo natočil více než sto symfonických skladeb soudobých autorů. Je autorem komické opery Rudá Marie a baletů Tři mušketýři a Zkrocení zlé ženy. Jeho skladby provedly orchestry v České republice i v zahraničí

Dirigent, skladatel a klavírista Jan Kučera patří mezi nejvšestrannější české umělce. Povídali jsme si s ním o jeho spolupráci se Symfonickým orchestrem hlavního města Prahy FOK, a to hlavně o pořadech pro děti.

Jak dlouho spolupracujete s FOKem na dětských pořadech?

Úplně první spolupráce začala už někdy v roce 2007, intenzivní pak předloni. Jedná se o dva typy pořadů. V prvním představujeme dětem slavné skladatele, jmenuje se Orchester na dotek a FOK jej připravuje již mnoho let, mnohem dříve, než jsem s ním začal spolupracovat já. A v tom druhém seznamujeme děti s filmovou hudbou, to jsou pořady hlavně pro školní děti a je to už o něco více vzdělávací.

Jak vypadá příprava takových hudebních setkání?

Pořady o skladatelích scénaristicky vytvářel Vladimír Jopek, spolu se dvěma herci pak doladováli jejich role průvodců a já se k nim v závěru přidal, někdy i s trochou svých „hereckých akcí“. Filmové hrátky jsme připravili a uvádíme s Ondřejem Brouskem.

Se kterými skladateli se tedy děti seznámí v nové sezoně?

Připravili jsme čtyři odpolední programy, na kterých se děti seznámí se šesti skladateli z různých období. Jako první si představíme dvojici Haydn a Mozart, neopomenutelné skladatele z dob klasicismu. Po nich bude mít samostatný pořad Beethoven, o něco mladší představitel klasicismu, který tvořil i díla romantická. Jeho osud i tvorba jsou skutečně obdivuhodné, a proto jsme věnovali celý pořad jen jemu. Podobně je na tom i Čajkovskij, o němž je třetí program. Tento přední skladatel romantismu je autorem baletů, které všichni známe a máme rádi – Labutí jezero a Louskáček. To ale není zdaleka všechno, co se společně dozvíme. Čtvrtý a poslední pořad, který v nové sezoně chystáme, oslavuje dva skladatele z dob impresionismu. To jsou pánové Debussy a Ravel.

Znát tyto velké skladatele a jejich dílo je základ pro vnímání krás klasické hudby.

Jsou zkoušky orchestru k takovým pořadům náročnější, když vedle samotného koncertu ještě vyprávějí příběh průvodci?

Není to koncert v pravém slova smyslu, spíše ukázky z neznámějších děl či úryvky hudby s typickými výrazovými prostředky daného autora. Celou symfonii by děti nevstřebaly a ani to není náš cíl. Zkoušky probíhají vždycky den předem, to stačí, neboť je pokaždé všechno technicky perfektně připraveno. Orchester navíc všechna díla už dávno zná, protože se jedná o velmi známé kusy, se kterými se každý orchestrální hráč už mnohokrát setkal. Stejně tak jako já. Hudebně se tedy nejedná ani tak o zkoušku jako o takové opakování. Zkoušíme hlavně, kdy a jak budeme spolupracovat s herci.

Jakého skladatele byste rád dětem představil příště?

Skladatelů, které by děti měly mít v povědomí, je mnoho, ale nelze je zahltit informacemi. Proto také pořádáme za sezonu vždycky jen čtyři večery a každý se věnuje pouze jednomu tématu. Pokud se nám u dětí podaří vyvolat alespoň částečný zájem o svět klasické hudby, případně symfonického orchestru, je možné, že si ve vyšším věku své oblíbence najdou.

Minulý rok se ale kvůli pandemii musely dva pořady zrušit, což je škoda. Měly se věnovat Leoši Janáčkovi a Bohuslavu Martinů. Ty bych rád někdy zařadil znovu, protože Janáčkovu hudbu a způsob zapisování řeči jsou pro děti velmi vděčné téma, které je zaujme. A Martinů je zase jazzový, což ukáže dětem trochu jiný pohled na klasickou hudbu.

Pořady jsou pro děti od pěti let, pamatujete si vy sám, když jste byl malý, že by vám nějaký skladatel učaroval? Nebo nějaké dílo?

Jako malé dítě jsem hltal všechnu hudbu, byl v tom asi jistý druh fascinace. Prošel jsem klasickou klavírní školou s důrazem na Johanna Sebastiana Bacha, což je téma na celý život. Bavilo

mě ale i hledat si na klavíru melodie odposlechnuté z rádia, a jelikož jsme v 80. letech bydleli v Železném Rudě, šlo o písničky výhradně ze západoněmeckých stanic, mými hrdiny byli Europe a Michael Jackson. Hlubší vhled do světa klasiky mimo klavírní obor u mě přišel až v patnácti letech s příchodem na konzervatoř.

Složil jste mimo jiné dvě dětské opery. Dá se tedy říci, že k tvorbě pro děti vás to tak nějak táhne odjakživa?

Tvorba pro děti sice tvoří jen malé procento z mých skladatelských aktivit, ale vždycky je to radostná práce, a pokud se ta hudba dětem líbí, prožívám opravdu šťastné chvíle. Moje dětská opera Perníková chaloupka, kterou jsem realizoval s Dětskou operou Praha, právě vychází na CD.

S FOKem spolupracujete pravidelně už nějakou dobu, nejen na dětských pořadech. Na který z koncertů v nové sezoně se tentokrát těšíte nejvíc?

Na všechny, doposud jsme společně provedli téměř padesát koncertů s různým repertoárem, což už je slušná bilance, a já si každého dalšího pozvání nesmírně vážím. Byly to mnohdy úkoly, které jsou pro každého dirigenta výzvou a svátkem: Má vlast, Glagolská mše, Dvořákovy symfonie na koncertech ve Velké Británii, koncert k osmdesátiletému FOK a mnoho dalšího. V roce 2014 jsme také společně obnovili pravidelné koncerty ve Valdštejnské zahradě, to je taková moje srdeční záležitost.

Letos jsme se v zahradě Senátu sešli dokonce dvakrát. Kromě Orchestru na dotek se těším na koncert Tomáš Klus & FOK, kde zazní aranže Klusových známých písní s orchestrem. Tam si na své přijdou i příznivci populární hudby. Na koncertě s Epoque Quartetem v Anežském klášteře se pak dotkneme filmové hudby i jazzu a zazní tam i tři moje autorské skladby.

FOK je fantastický orchestr na nejvyšší úrovni, tvoří jej skvělí muzikanti, jejichž umění je obdivuhodné. Je mi opravdu obrovskou ctí smět s nimi pracovat. Vždy je to spolupráce vrcholně profesionální a doufám, že oboustranně příjemná.

*S Janem Kučerou si povídala Karla Melichnová
Foto: archiv Jana Kučery a FOK*

Srdce nám pomáhá zvládnout všechno

Daniel Sobotka,
ředitel Symfonického orchestru
hl. m. Prahy FOK

„Projekt Srdce s láskou darované vstupuje do dalšího ročníku a ukazuje nám všem, jak důležitá je vzájemná solidarita, úcta a týmová práce na smysluplných věcech. A že se to všechno dá pěstovat už od útlého věku předškolního a školního. Můj obdiv patří všem pedagogům, kteří jsou ochotni s dětmi jít ten jeden krok navíc a vytvořit projekt, kterým by vlastně vůbec nemuseli trávit čas. Projekt, který má hodnotu nejen v danou chvíli a pro daný účel, ale i do budoucna a do dalšího života. Ukazuje dětem, jakou váhu má používání nejdůležitějšího orgánu v těle – srdce. Srdce nám pomáhá nejen žít, ale také náš život naplňovat, s ohledem na druhé, s vědomím solidarity i ve složitých dobách, naplno. Srdce nám pomáhá zvládnout všechno. Jsem rád, že Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK může být hrdým partnerem projektu, který má smysl.“

*Daniel Sobotka,
ředitel Symfonického orchestru
hl. m. Prahy FOK*

O kráse starých věcí

Všechno má svůj příběh

„To se může hodit.“ Ani nevím, kolikrát v životě jsem si to už v duchu řekla. Ano, jsem vetešnice. Už od malička sbírám různé artefakty, které někdo vyhodil, nebo omylem skončily zapomenuty v koutech sklepů či púd. Abyste to nepochopili špatně, nejsem člověk, který sbírá odpadky a hromadí je doma. Ale když na ulici najdu plíšek s vyraženým číslem nebo na rumišti starou lahev s porcelánovým vrškem, nelze jinak, než se sehnout a daný kousek sebrat. A hned si představuji, k čemu asi plíšek byl a kdo si dal tu práci, aby jej raznicí označil. A kdo asi pil z té lahve...

Co je to steampunk?

Krapet zjednodušeně: prostředí, které ve svých knihách popisují například J. Verne nebo H. G. Wells. Tuto specifickou estetiku znáte například z českých filmů Adéla ještě nevečeřela, Tajemství hradu v Karpatech, Vynález zkázy a dalších. Jde o spojení technologií a parních strojů s viktoriánským designem. Ač to na první pohled vypadá jako nesourodé „manželství“, opak je pravdou.

Mám před starými předměty jistou dávku pokory. I před jejich tvůrci. Čím to, že jsou funkční i po mnoha desítkách, ba stovkách let? Čím to, že design byl důležitý i u částí, které byly běžně očím lidí ukryty?

Na internetu jsem například narazila na fotografii předmětu s ozubenými kolečky a dřevěnou klikou. A s dotazem, zda někdo neví, k čemu tento předmět sloužil. Neměla jsem pro autora fotografie odpověď, ale hned jsem věděla jedno – tento zdobený kus strojku by neměl skončit někde v šuplíku. Koupila jsem jej, podrobně nafotila a fotky rozeslala do různých stran „světa“. A zatímco jsem čekala, zda někdo poodhalí jeho tajemství, kreslila jsem návrh stolní lampy... Původ dodnes nikdo neobjasnil a já jsem vlastně ráda. Občas lampičku rozsvítím a představuji si, jak před mnoha lety někdo pomalým točením kliky roztáčil ozubená kola a osu, která byla pohonem něčeho většího...

Samostatnou kapitolu v mém tvoření představují hudební nástroje. Víte, jak vypadají housle zevnitř? Já to taky dlouho nevěděla. Dokud jsem sousedy neviděla vyhazovat jedny okousané myškami. Jako by přes potrhane struny na celý svět vysílaly signál, že ještě mají co říct. Dnes patří právě ony k mým nejobdivovanějším výtvorům.

A tak vlastně všechno začalo. „Upravila“ jsem svou starou kytaru, jež díky zlomenému krku pár let „zdobila“ stěnu mé pracovny, rozviklaný kabinet, který měl skončit rozštípaný na kousky, dostal steampunkový kabát a staré oprýskané štokrle opět slouží svému účelu. Občas se u něj někdo zastaví se slovy: „Jé, takové si pamatuji, moje babička je taky měla.“

Nejsem restaurátorka nábytku a neopravuji hudební nástroje. Nejsem hodinářka, ani truhlářka. Neumím tato řemesla. Miluji ale práci zručných „mistrů“, a když mám možnost zabránit, aby její

výsledky skončily na smetišti nebo v kamnech, moc ráda to udělám.

Podle rozsahu poškození se třeba u nábytku rozhodují, zda jej zvládnou opravit tak, aby mé zásahy nebyly patrné, či naopak daný kousek láká k přeměně na fantasy či steampunkový „skvost“. A zde se právě uplatní všechny ty plíšky, kolečka a jiné drobnosti, které jsem postupně nasbírala.

Nedávno jsem dokončila proměnu asi osmdesát let starého prádelníku. Nádherný kus dřeva, který se kvůli pozdějšímu fládrování majiteli do moderního bytu nehodil. Odstranila jsem veškeré nátěry z horní desky a zdobených nohou a očištěné dřevo jsem navoskovala kvalitním tmavým voskem. Na korpus jsem použila bílou barvu se sametovým povrchem a poškozené kování vyměnila za nové. Díky kvalitnímu stolařskému zpracování stačilo relativně málo a troufám si říct, že tenhle nábytek může sloužit třeba dalších sto let.

Když je ale třeba noční stůl nebo skříň ve stavu, že se stačí škaredě podívat a ona se rozpadne, nastává chvíle pro mou fantazii... Pak nemusím mít špatný pocit z toho, že je někde vidět hlavička šroubku. Naopak, tyto prvky jsou u steampunku žádoucí.

Velmi jsem si oblíbila tento styl, protože mi dal velký prostor při výběru komponentů. Tudíž nevádí, že uvolněné díly u skříňky zpevním přišroubováním kovových patek a záměrně vy-

bírám vruty s výraznými hlavičkami. Stejně tak využívám výřezů z překližky a rozebrané hodinové strojky. Všechny komponenty postupně lepím a připevňuji vruty, stříkám spreji, maluji akrylovými barvami, vytvářím kovový dojem pomocí metalických barev a ručního stínování... Věřte mi, je to úžasné. Nic mě nelimituje, můžu pustit fantazii z uzdy a je jenom na mně, na mém citu a představivosti, co z původního předmětu vytvořím. A víte, co mě baví nejvíce? Že i když mám na začátku nějakou představu, nikdy nevím, jak to dopadne, protože o každém dalším kroku se rozhoduji až během tvoření.

Jedno vím ale jistě. Je škoda bezhlavě se zbavovat věcí jenom proto, že nám už připadají staré a okoukané. Někdy opravdu stačí málo k tomu, aby mohly sloužit dál a dělat radost svému okolí.

*Text: Zdeňka Otípková
Foto: archiv Zdeňky Otípkové*

Zdeňka Otípková dostala lásku ke starým věcem, nábytku a výtvarnému umění do vínku. Vystudovala gymnázium; uměleckoprůmyslovou školu, kterou navštěvovala při zaměstnání, kvůli vážnému zdravotnímu stavu maminky nedokončila. Přesto ji nejen výtvarné umění provází celý život. Má vztah ke starým mistrům, u nichž obdivuje práci se světlem a stíny, přitahují ji hudební nástroje, a to především strunné, má smysl pro detail, ale zároveň jí nevádí přetáhnutí štětcem... Je vdaná a má dva syny, Jana a Jiřího. S manželem milují sport, v posledních letech se věnují vysokohorské turistice. Zdeňčiným zaměstnáním je počítačová grafika, kde se uplatní její kreativita i dlouholetá praxe. Po dlouhém sezení u počítače se ráda zavře ve své dílně a k obrazu svému upravuje starý nábytek, hudební nástroje či jiné předměty denní potřeby

^ Při práci na dvorku ve svém živlu

< Starý kabinet může sloužit dalších sto let. Dostal steampunkový kabát

Volodymyr Čubirko:

Hledejme to, co nás spojuje

Zakarpátí a Českou republiku pojí hluboké historické přátelské vztahy. Není divu, vždyť tato nejzápadnější oblast dnešní Ukrajiny byla jako Podkarpatská Rus dlouhá léta součástí naší první Československé republiky, a právě v této době zažila ohromující civilizační pokrok. Možná i proto nás to vzájemně k sobě táhne, možná i proto si rozumíme a pomáháme dál. Povídamy si s Volodymyrem Čubirkem, ředitelem Zakarpatského oddělení dobročinného fondu ViZa.

> Parku T. G. Masaryka v Užhorodě dominuje pomník tomuto státníkovi

> Masarykova škola ve Svaljavě, kde se vyučuje čeština

✓ Zakarpátí může turistům nabídnout nádhernou horskou krajinu

Pojďme si trochu zavzpomínat, protože dnešní mladá generace už možná ani neví, že naše národy byly kdysi v jednom svazku. V čem vám tehdy Československá republika nejvíc pomohla?

V roce 1919 byla Podkarpatská Rus připojena k tehdejší nově vzniklé Československé republice jako tehdy snad nejzaostalejší region ze všech zemí Rakouska-Uherska. Vyznačoval se nízkou úrovní vzdělání (asi 20 % gramotné populace), nedostatkem veřejných orgánů a žalostným stavem zdravotnictví. Zhruba za dalších dvacet let došlo v rámci Československa k ohromujícímu civilizačnímu skoku, na který dnešní další ukrajinské regiony potřebovaly celé století, ba i více. Bylo otevřeno více než 300 škol, míra gramotnosti obyvatel stoupla na 80 %, objevily se politické strany, proběhly první volby do regionálního parlamentu a lidé dostali možnost zvolit si vlastní vládu, což je hlavní podmínkou demokratické společnosti. Proběhla demarkace hranic a Zakarpátí bylo rozděleno na územní správní celky. V každém okrese byly zřízeny úřady, četnictvo, soudy, školská zařízení a ambulance.

Zvýšila se i průmyslová úroveň tohoto tradičně zemědělského kraje?

Ano, stavba vodních elektráren postupně začala poskytovat lidem elektřinu, proběhla pozemková reforma a meliorační kanály umožnily zvýšit efektivnost zemědělství. Byly vybudovány silnice a železnice, díky nimž se region spojil s Evropou.

Ví se, že vaše tehdejší hlavní město Užhorod budovali českoslovenští stavitelé a architekti.

Je to tak. Na rozvoji městských administrativních a obytných čtvrtí pracovali vaši nejlepší architekti a současně sem přicházelo mnoho vašich stavitelů, lékařů a učitelů, kteří učili místní obyvatelstvo. Spolu se vzděláním rychle rostla

i kulturní úroveň občanů. Ivan Olbracht, Stanislav Komárek a další studovali historii a psali zde svá vědecká a umělecká díla. Zakarpatí je na toto období nesmírně hrdé a vděčné českému lidu za pokrok, který se odehrál v první polovině dvacátého století.

Přenesme se nyní do současnosti. Kdy začala novodobá spolupráce mezi Zakarpatím a Českou republikou?

Před čtrnácti lety. V té době političtí představitelé Kraje Vysočina neoficiálně navštívili náš region jako turisté; byli to tehdejší hejtman Miloš Vystrčil, Jiří Běhounek, Josef Nedvěd a náš krajan Vasyl Samandrula. Cestovali Zakarpatím a viděli zubožený stav základních a mateřských škol. S podporou Evropské unie se rozhodli poskytnout těmto zařízením finanční pomoc. V Zakarpatské oblastní radě začali hledat někoho, s kým by se mohli dohodnout na spolupráci. První dohodu o spolupráci mezi našimi regiony podepsal s našimi představiteli tehdejší předseda rady Mychajlo Kičkovsky.

A podařilo se pomoc realizovat?

Docela rychle se podařilo zrekonstruovat střechu budovy školy ve vesnici Lazeščina. Později jsem začal řídit Zakarpatskou oblastní radu já a spolupráce trvá dodnes. Za čtrnáct let jsme uskutečnili více než 150 sociálních projektů: opravy mateřských školek, škol, zdravotnických středisek, náměstí, parků atd. V roce 2008 byl založen dobročinný fond ViZa (zkratka slov Vysočina a Zakarpatí). Jeho účelem je podpora partnerství mezi našimi regiony formou společných projektů a aktivit. V čele fondu stanul Zdeněk Kadlec, ředitel krajského úřadu Kraje Vysočina. Já mám tu čest řídit fond z ukrajinské strany. Během této doby se kromě Kraje Vysočina do spolupráce zapojily i další regiony České republiky, konkrétně Pardubický a Ústecký kraj, což je úžasné.

Kolik dohod mezi našimi městy už bylo uzavřeno? A můžete jmenovat některá konkrétní partnerská města?

Bylo uzavřeno více než dvacet dohod o spolupráci mezi našimi městy. Například Užhorod se stal partnerským městem Jihlavy, Mukačevo Pelhřimova, Perečín Svitav, Mižhirja Nového Města na Moravě a Rachiv Třebíče. Kromě přátelství mezi administrativními celky byla navázána spolupráce mezi hasiči, což položilo základy pro uzavření dohody mezi Českou republikou a Ukrajinou v oblasti spolupráce a přátelství mezi složkami integrovaného záchranného sys-

tému. Partnerské projekty realizují také policejní útvary.

Časopis AGE se věnuje mimo jiné vzdělávání. Co se podařilo v této oblasti? Vždyť za první republiky jezdili českoslovenští učitelé učit vaše děti...

Podařilo se nám vrátit češtinu do některých zakarpatských škol, jako výuku cizího jazyka. Tato aktivita začala v roce 2013 s Užhorodskou specializovanou školou I. a II. stupně číslo 3. Jedná se o historickou českou budovu známou jako Jubilejní Masarykova škola, dokonce jsme s podporou Kraje Vysočina vrátili na fasádu starodávný nápis. Také jsme vyměnili střechu, opravili fasády a interiéry, ale zejména vytvořili celý blok, ve kterém vznikla učebna pro výuku českého jazyka. V roce 2019 obdrželi první žáci vysvědčení o absolvování studia angličtiny a češtiny. Škola se probudila k novému životu a zahájila samostatnou mezinárodní spolupráci, například podepsala smlouvu s Technickou univerzitou a vzdělávacím centrem v Ostravě o poskytování podpory pro vývoj robotiky, o výměně studentů atd.

Podařilo se něco podobného i v dalších obcích?

Ve čtyřech dalších se studuje čeština jako druhý cizí jazyk. Jsou to Mukačevo, Svaljava, Koločava a Berehovo. Od 1. září se tento projekt rozběhne také v Užhorodské škole č. 16.

Spolupráce v oblasti vzdělávání je však daleko širší. Vznikly dohody mezi Užhorodskou národní univerzitou a univerzitami v Pardubicích, Jihlavě, Brně, Plzni, Praze, Ústí nad Labem a dalšími. Každá se na své úrovni podílí na vytváření společných projektů a získává prostředky z evropských a světových programů. Navzájem se zdokonalují, spolupracují a posouvají Zakarpatí směrem k EU.

*Za rozhovor děkuje Jana Jenšíková
Foto: archiv ViZa a Shutterstock*

Volodymyr Čubirko je předseda Zakarpatské oblastní rady a ředitel Zakarpatského oddělení dobročinného fondu ViZa. V roce 2019 mu Ministerstvo zahraničních věcí ČR udělilo nejvyšší ocenění Gratias Agit, které se uděluje občanům cizích států za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí. „To mě inspiruje a povzbuzuje k další práci pro upevnění partnerských vztahů mezi našimi zeměmi,“ říká V. Čubirko

✓
Učebnice češtiny (nejen) pro ukrajinské děti

Jak jsme předávali ceny

Mysleli jsme, že sedmička bude šťastná. Takže se na rozdíl od předešlého ročníku Srdce s láskou darovaného sejdeme s oceněnými týmy v hlavním jednacím sále Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, abychom jim mohli dát na krk medaile a předat všechny dárky. Tak jako rok předtím a ještě předtím a ještě... Bohužel se to nepodařilo a opakoval se scénář šestého ročníku. Pedagogové i děti naopak čelili daleko větším překážkám, neboť pandemie ovlivnila vlastně celý školní rok. A tak jsme jako organizátoři projektu znovu zaměstnali Českou poštu a odměny jsme posílali. Pokud to však bylo jen trochu časově možné, zajeli jsme na oceněné školy a školky osobně. O tu nádhernou atmosféru těchto setkání se nyní s vámi pokusíme rozdělit. Protože, jak jsme se opět přesvědčili, srdcaře jen tak něco nezastaví. Ta setkání ani nemohla probíhat stejně, ale v jednom se shodovala stoprocentně: všichni jsme si přáli, aby se následující 8. ročník už mohl vrátit do sněmovny. A aby v něm děti mohly chodit normálně do školy...

Zlatou medaili v nejmladší kategorii získaly děti z MŠ Čtyřlístek v Říčanech u Prahy spolu se svými učitelkami Janou Michaličkovou a Ivanou Jirsovou

Na zahradě ZŠ Hanspaulka v Praze 6 jsme předávali hned několik ocenění, protože do Srdce s láskou darovaného se zapojila skoro celá škola. Získala nejen Zvláštní cenu pro školu, ale vedle toho 4. B pod vedením paní učitelky Evy Německé přebírala jednu z cen předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Radka Vondráčka. A když už jsme tam byli, přivezli jsme i dárky pro žáčky 1. B a paní učitelku Markétu Platzovou, kteří se umístili v TOP 10

Nejvíce hlasů od veřejnosti získala práce Korálkové srdce pro Lucii Bílou, a tím i zlato v této kategorii. Proto jsme navštívili ZŠ Unhošť a 1. A pod vedením paní učitelky Dity Makovičkové

Stříbro ve starší kategorii putovalo na ZŠ Slapy do rukou třetáků v čele s paní učitelkou Jindřiškou Skokanovou

Stříbrné medaile v mladší kategorii jsme předávali dětem ze ZŠ Porubská 832 v Ostravě-Porubě a jejich učitelkám Kateřině Uhlářové a Andree Mičíkové

Loňské vítězky o projektu

Lucie Vlčková,
učitelka, ZŠ Náměšť nad Oslavou, Komenského 53
**Právě v této nelehké době nabírají myšlenky
projektu Srdce s láskou darované na síle.**

**Barbora Dudáková,
Gabriela Kašková
a Alena Jindrová,**
MŠ Sukova, Rumburk

**Srdce s láskou darované rozdává radost a vede
děti k tomu, aby nebyly lhostejné ke svému okolí.**

Magdalena Žaludová,
učitelka, ZŠ Kraslice, Dukelská 1122

**Jsem ráda, že mohu díky svým žákům a díky
tomuto krásnému projektu předávat dobro dál.**

Michal Tačík,
učitel, ZŠ Hanspaulka,
Praha 6
**Podařilo se vyvolat
vlnu dobra, která nás
spojovala i na dálku.**

Eva Německá,
učitelka, ZŠ Hanspaulka, Praha 6
**Děti si Srdce nenechaly ujít ani
přes překážky distanční výuky
a zapojily se už po čtvrté.**

Radmila Sequensová a Jana Tenková,
učitelky, MŠ Bílovec–Stará Ves
**Srdce strhlo lavinu emocí, fandil nám
celý Bílovec a přicházely i hlasy ze
zahraničí. Děkuje.**

Jitka Dudysová,
učitelka, ZŠ a MŠ Březová
**Děkujeme organizátorům
tohoto výjimečného
projektu, který spojuje
generace napříč celou Českou
republikou i v zahraničí.**

Veronika Růžičková,
učitelka, MŠ Chabráček,
Praha 8–Dolní Chabry
**V Srdci s láskou darovaném se spojuje
mnoho krásného – tvoření, láska i radost...**

Jana Michaličková a Ivana Jirsová,
učitelky, MŠ Čtyřlístek, Říčany u Prahy
**Pro nás je největší odměnou sledovat
rozvíjející se přátelství, která vznikají mezi
dětmi, rodiči i seniory.**

**Andrea Mičková
a Kateřina Uhlářová,**
učitelky, ZŠ Porubská 832,
Ostrava–Poruba
**V tomto úžasném
projektu vyhrává každý, kdo se do něj zapojil.**

Rodina Srdce s láskou darované

Záštita

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Patron

Hlavní partner

MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Soutěž vyhlašují a pořádají

Partneři

Davido
www.ZpevTicha.cz

NOTASHEEP

AMOS
vision

TEP factor
team adventures

SYMFONICKÝ
ORCHESTR
HL. M. PRAHY
fok

Partneři

Irena Chřibková
www.audieorganum.cz

RENE

Mediální partner

Porota 8. ročníku celostátního projektu Srdce s láskou darované **se představuje**

JAN SCHMID
zakladatel a ředitel
Studia Ypsilon

JANA JENŠÍKOVÁ
za vydavatelství ANTECOM,
zakladatelka projektu
Srdce s láskou darované

MARTIN DEJDAR
za Studio Ypsilon

ZUZANA BŘÍZOVÁ
za společnost
KOH-I-NOOR HARDTMUTH

RADEK VONDRÁČEK
předseda Poslanecké
sněmovny Parlamentu
České republiky

JANA MALÁČOVÁ
ministerně práce
a sociálních věcí

JIŘÍ LÁBUS
za Studio Ypsilon

BOHUMILA KOBRLOVÁ
za společnost
KOH-I-NOOR HARDTMUTH

JAN JIRÁŇ
za Studio Ypsilon

ANNA MAJEWSKÁ
za vydavatelství ANTECOM

Pravidla 8. ročníku

Účastníkem projektu Srdce s láskou darované se mohou stát kolektivy z mateřských a základních škol, družiny, kolektivy dětí z dětských domovů, ZUŠ, mateřských center a ostatní dětské kolektivy, třeba i děti se svými rodiči (nejméně 2 a nejvíce 30 dětí/kolektiv), které splní stanovená pravidla. Do soutěže se nemohou přihlásit jednotlivci. **Každý ze soutěžních kolektivů může přihlásit i více projektů; škola/zařízení může zaslat libovolný počet příspěvků různých kolektivů.**

U každého projektu je soutěžní jedna fotografie vyrobeného srdce (nebo srdcí) a jeden text libovolného žánru, z něhož bude zřejmé, komu je srdce určeno a proč. Soutěžící mají možnost dále nahrát do přihlášky až tři fotografie a video dokumentující proces tvorby i předání. Porota bude hodnotit celý tento proces a videoprezentace vítá!

Přihlášku lze podat pouze elektronicky prostřednictvím webových stránek www.srdceslaskou.cz. Podáním přihlášky soutěžící dávají organizátorům soutěže automaticky souhlas s možným publikováním svých

příspěvků, fotografií i videoprezentací a se zasláním časopisu AGE na adresu uvedenou v přihlášce.

Předepsaný formát fotografií je jpg, velikost A4, rozlišení 300 dpi (maximální možné rozlišení/kvalita fotografie; vítězné fotografie se budou zveřejňovat v časopise, proto musí mít tiskovou kvalitu). Předepsaný formát textu/příběhu je word, rozsah od 1000 do 5000 znaků. Videoprezentace by měla mít maximální délku 7 minut.

Pozn.: Galerii soutěžních prací na srdceslaskou.cz generuje program přesně podle toho, jak jste přihlášku vyplnili. Prosíme, věnujte jejímu vyplňování náležitou pozornost. Děkujeme.

V předešlých ročnících se bohužel stávalo, že někteří soutěžící použili k videu neoprávněně písně jiných autorů bez jejich souhlasu. Proto byla některá videa administrátorem YouTube smazána. Z toho důvodu použijte vlastní hudbu nebo si předem vyžádejte souhlas autorů písně.

Cíle soutěže

Podpora tradičních lidských hodnot, jako jsou láska, přátelství, rodina, vzájemná úcta.

Podpora týmové práce a rozvoj tvůrčích dovedností dětí.

Radost z vlastnoručně vytvořených výrobků i z darování, sdílení radosti v kolektivu.

- Soutěžní příspěvky je možné zaslat od 1. 10. 2021 do 1. 3. 2022.
- Soutěží se **ve 2 kategoriích** (u smíšených skupin rozhoduje věk u převažujícího počtu dětí):
 - **Základní škola (3. až 9. ročníky),**
 - **Mateřská škola + 1. a 2. ročníky ZŠ.**
- Zvláštní ceny, které platí pro obě kategorie:
 - **Zvláštní cena pro školu,**
 - **Zvláštní cena předsedy Poslanecké sněmovny PČR,**
 - **Zvláštní cena ministryně práce a sociálních věcí za rozvoj mezigenerační spolupráce a solidarity,**
 - **Zvláštní cena za šíření projektu v zahraničí.**
- **Uzávěrka přihlášek je 1. 3. 2022, rozhoduje datum odeslání elektronické přihlášky.**
- Soutěž bude vyhodnocena do 20. 5. 2022.
- Výsledky zveřejní časopis AGE v červnovém vydání 2022; v průběhu roku 2022 pak mohou být v AGE a na Facebooku SrdceSlaskou uveřejněny jednotlivé příběhy, fotografie, videa, rozhovory s vítěznými týmy, reportáže atd.
- Od 5. 3. do 31. 3. 2022 bude na webu www.srdceslaskou.cz probíhat veřejné hlasování, které určí TOP 10 z pohledu veřejnosti (nezávisle na porotě).
- Slavnostní setkání vítězů se bude konat na jaře 2022 v historických prostorách Poslanecké sněmovny PČR v Praze, pokud tomu nezabrání epidemická situace.

Celostátní soutěž Srdce s láskou darované je nedílnou součástí projektu AGE a vydavatelství ANTECOM jako jeden z hlavních organizátorů postupuje při její organizaci v souladu s pravidly GDPR a ve shodě s nimi jedná v oprávněném zájmu. Předávání cen bude snímáno médii. Z tohoto důvodu vyjadřují hosté svou účastí souhlas s pořízením a použitím audiovizuálního záznamu, který může obsahovat obrazové a zvukové záznamy týkající se těchto osob či jejich projevů osobní povahy.

KATEGORIE ZÁKLADNÍ ŠKOLY (3. až 9. ročníky)

1. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 15 000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč pro všechny členy kolektivu,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

Odměna pro kolektiv

- Vstupenky do zážitkového centra TEPfactor pro celý tým.

Odměny pro učitelku/učitele/
dospělého vedoucího kolektivu

- Třidenní relaxační pobyt v lázních Luhačovice pro 2 osoby ve čtyřhvězdičkovém boutique hotelu Radun,
- překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,

- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

Odměna pro školu/zařízení

- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor (MGOH) pro celou školu.

2. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 10 000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- knižní poukázky v hodnotě 300 Kč pro všechny členy kolektivu,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

Odměna pro kolektiv

- Vstupenky do zážitkového centra TEPfactor pro celý tým.

Odměny pro učitelku/učitele/
dospělého vedoucího kolektivu

- Překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

Odměna pro školu/zařízení

- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

3. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 5000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- přívěsky srdíčka pro celý tým,
- originální medaile s logem soutěže,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,

- společenská hra od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

Odměna pro kolektiv

- Vstupenky do zážitkového centra TEPfactor pro celý tým.

Odměny pro učitelku/učitele/
dospělého vedoucího kolektivu

- Překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon.

Odměna pro školu/zařízení

- Volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

4.–10. místo

- Balíček s překvapením od KOH-I-NOOR HARDTMUTH.

VEŘEJNÁ HLASOVACÍ SOUTĚŽ

1.–3. místo

- Dárky KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro celý tým,
- společenská hra od firmy Mattel,
- zábavná vzdělávací hra z dílny malířky Lucie Ernestové,

- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

ZVLÁŠTNÍ CENA PŘEDSEDY
POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČR (budou odměněny až tři týmy)

- Dárky od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek od předsedy PS PČR,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- společenská hra od firmy Mattel,

- volné vstupenky do všech expozic MGOH pro celou školu,
- dvě vstupenky na koncert pro vedoucího kolektivu,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon pro vedoucího kolektivu,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep pro vedoucího kolektivu,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

KATEGORIE MATEŘSKÉ ŠKOLY + 1. a 2. ROČNÍKY ZŠ

ZVLÁŠTNÍ CENA PRO ŠKOLU

1. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 10 000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE,
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/
dospělého vedoucího kolektivu
(týká se 1.–3. místa)

- Překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,

- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

2. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 6000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE,
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

3. místo

- Originální balíčky výtvarných potřeb pro každého člena kolektivu (celková hodnota 3000 Kč) od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- hračky od firmy Mattel,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE,
- sladké odměny pro všechny členy kolektivu,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

4.–10. místo

- Balíček s překvapením (ze sortimentu firmy KOH-I-NOOR HARDTMUTH).

- Výtvarné potřeby a dárky od KOH-I-NOOR HARDTMUTH v hodnotě 10 000 Kč,
- pozvání na vybrané představení Studia Ypsilon pro děti,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE,
- volné vstupenky do všech expozic Muzea a galerie Orlických hor pro celou školu.

Odměny pro učitelku/učitele/
dospělého vedoucího kolektivu

- Překvapení od společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek z vamberecké krajky,
- dárek od malířky Lucie Ernestové,
- přívěsek srdíčko,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

ZVLÁŠTNÍ CENA MPSV ZA ROZVOJ MEZIGENERAČNÍ SPOLUPRÁCE
A SOLIDARITY (budou odměněny až tři týmy)

- Dárky od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dárek od ministryně práce a sociálních věcí,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- společenská hra od firmy Mattel,

- volné vstupenky do všech expozic MGOH pro celou školu,
- dvě vstupenky na koncert pro vedoucího kolektivu,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon pro vedoucího kolektivu,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep pro vedoucího kolektivu,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

ZVLÁŠTNÍ CENA ZA ŠÍŘENÍ MYŠLENKY PROJEKTU V ZAHRANIČÍ

- Dárky od KOH-I-NOOR HARDTMUTH,
- dřevěný certifikát s vyřezaným logem soutěže pro školu,
- přívěsky srdíčka pro celou tvořivou skupinu,
- poukázka na knihy v hodnotě 1000 Kč pro kolektiv,
- originální medaile s logem soutěže pro všechny členy kolektivu,
- společenská hra od firmy Mattel,
- článek o vítězném kolektivu a jeho uveřejnění v časopise AGE.

Odměny pro učitelku/učitele/dospělého vedoucího kolektivu

- Dárek od malířky Lucie Ernestové,
- originální dárek z vamberecké krajky,
- dvě vstupenky na koncert,
- dvě vstupenky na divadelní představení Studia Ypsilon,
- designový šperk z limitované kolekce značky Notasheep.

Srdce
s láskou darované

má svou hymnu

1/

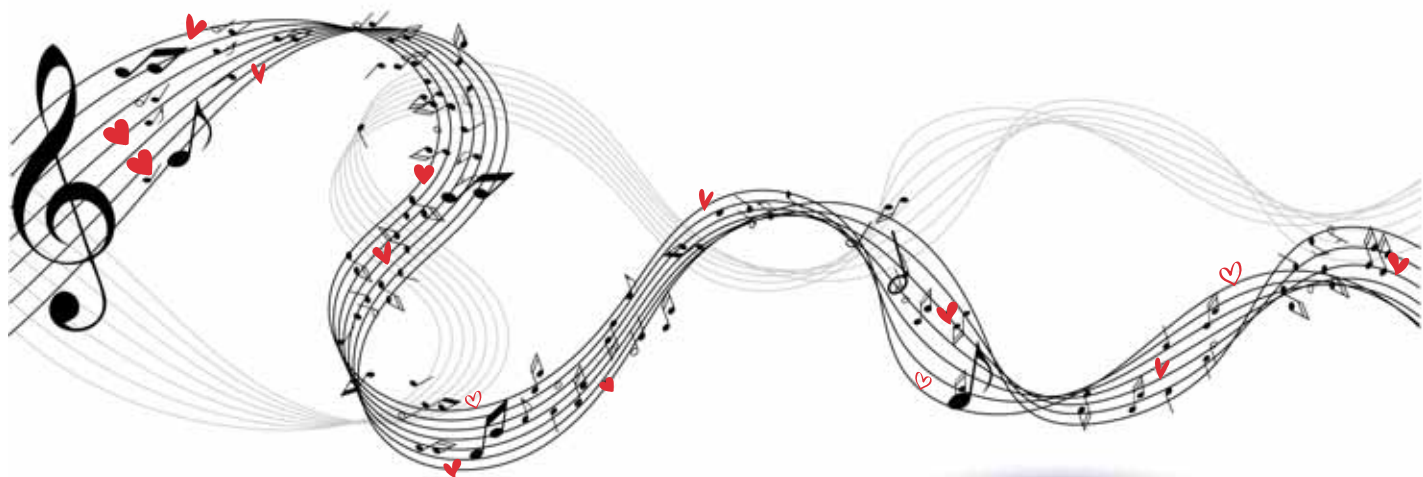
*Srdce tluče pomaličku,
zamyslí se na chvíličku.
/:K srdci dětí najde klíč,
ví, že tma je dávno pryč.:/*

2/

*Dospěláku, ohlédni se,
uvidíš náš krásný svět.
/:Srdce láskou otevřené,
cestu, co je samý květ.:/*

Refrén:

*/:Srdce s láskou darované
podávám Ti na dlani.
Stačí dotek, pohlázení,
úsmev mraky odhání.:/*

Text, který vznikl na základě prací zaslaných do soutěže Srdce s láskou darované, zhudebnil Jindra Fritsch.
Písničku si můžete poslechnout na stránkách www.srdceslaskou.cz

Hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz

Nezávisle na hodnocení poroty soutěže Srdce s láskou darované bude probíhat v termínu od 5. 3. do 31. 3. 2022 hlasování na stránkách www.srdceslaskou.cz, kde budou uveřejněny všechny příspěvky došlé do soutěže. Tímto může kdokoli dát hlas tomu týmu, jehož práce se mu líbí. V konečné fázi pak počty hlasů vyhodnotí počítač a zveřejníme TOP 10, které z tohoto veřejného hlasování vzejdou. První tři vítězné týmy získají hodnotné odměny (viz předchozí strany).

Obdiv poroty mají všichni soutěžící, a všechny jejich práce tak zůstanou zveřejněny na www.srdceslaskou.cz.
Všichni také obdrží milé dárky ze sortimentu společnosti KOH-I-NOOR HARDTMUTH jako poděkování za účast.

DUHOVÁ KOČKA — AUTORSKÝ OBCHOD LUCIE ERNESTOVÉ
věnuje vítězům soutěže Srdce s láskou darované
nádherné hry a inspirační karty.

Hrdí partneři
celostátní soutěže

Srdce
s láskou darované

**DUHOVÁ
KOČKA**

LUCIE ERNESTOVÁ
WWW.DUHOVAKOCKA.CZ

boutique ★★★★★

HOTEL RADUN

Est. 1928

Zažijte úslužnost první republiky v krásných moravských lázních Luhačovice.

www.hotelradun.cz

Žlutá Žirafa patří také k srdcařům

Náš spolek Žlutá Žirafa najdete v Bezručově ulici v Děčíně. Založili jsme ho před více než deseti lety společně s mojí sestrou Lenkou Holubcovou a jejím manželem Jiřím Holubcem. Do našich aktivit už jsme zapojili víc než 120 dětí, mládeže i dospělých. Od začátku se věnujeme zejména rozvoji vědomostí a dovedností v umělecké oblasti – hudební, výtvarné a dramatické. Výuku organizujeme ve skupinách, což rozvíjí vzájemné vztahy, toleranci a v případě malých dětí upevňuje jejich vztah s rodiči. Přes tři roky už mi pomáhá také můj manžel a dcera Adélka. Můžeme tedy bez nadsázky říct, že u nás najdete opravdu rodinné prostředí.

^ Jednu zeměkouli plnou srdíček jsme vyrobili pro babičky a dědečky v domově pro seniory Valerie-Homecare. A druhou pro dětské oddělení děčínské nemocnice

^ Papírová srdíčka s přáním pro seniory nám pomáhali vyrobit kamarádi ze ZŠ Dr. Miroslava Tyrše v Děčíně

S rodiči a dětmi máme báječné vztahy, které se potvrdily především v posledním období, kdy jsme byli odkázáni pouze na online výuku. Všichni se bez problémů zapojili. Posílali jsme si navzájem videa, zpívali, předávali nápady.

Zaměřujeme se pouze na výuku dětí předškolního věku, které mi jsou nejbližší. Už od malička jsem chtěla být učitelkou a po dokončení střední pedagogické školy jsem devatenáct let pracovala v mateřské školce. Navíc pro tak maličké děti v Děčíně hledáte kroužky jen těžko. Chodí k nám děti od půldruhého roku v doprovodu rodičů. Mezi třetím až čtvrtým rokem už navštěvují kroužky samy. V předškolním věku přidáváme do výuky základy hry na zobcovou flétnu.

Důležitou součástí naší činnosti je snaha o mezigenerační propojení, budování úcty ke stáří. Již v době před pandemií jsme navázali spolupráci s domovem pro seniory Valerie-Homecare paní Valerie Machové. Chodili jsme si se seniory zazpívat, předávali jsme jim dárky, které děti vyrobily, a občas jsme jim napekli i něco sladkého k odpolední kávě. Babičky i dědečkové měli vždycky velkou radost.

Když jsme se rozhodli zapojit do projektu Srdce s láskou darované, byla naše volba, komu výtvar věnujeme, naprosto jasná. No přece babičkám a dědečkům ve Valerie-Homecare! Nápad se dětem i rodičům velmi líbil a hned se vrhli do vyrábění. Jenom nás mrzelo, že jsme obdarovaným nemohli zeměkouli se srdíčky předat s dětmi osobně. Paní Valerie nás však ujistila, že se dáreček velmi líbil.

Srdíček jsme vyrobili hodně, a tak jsme neváhali a vytvořili ještě jedno dílo, které jsme předali dětskému oddělení děčínské nemocnice, i tam z něj měli velkou radost.

S vedením domu pro seniory jsme se domluvili na další spolupráci. Budeme rádi, když se k nám připojí i ostatní školky a školy.

Mezitím znovu oslovíme děti ze třídy paní učitelky Lenky Dubnové ze ZŠ Dr. Miroslava Tyrše, která nám pomohla vytvořit papírová srdíčka s přáním pro seniory. A o spolupráci poprosíme také pěvecký sbor Gymnázia Děčín, který již v domově zpíval vánoční koledy.

Všechny akce a aktivity, které mohou zpříjemnit pobyt seniorům v domově, jsou velmi vítány. A my chceme být u toho, když na jejich tvářích vyloudíme alespoň na chvíli úsměv.

Do projektu Srdce s láskou darované jsme se v loňském školním roce zapojili poprvé a velmi nás oslovil. Především proto, že výrobky dětí jdou ke konkrétním lidem, kterým udělají radost. Vůbec není důležité, jestli někdo vyhrál nebo ne. Hlavní je, že děti tvořily s láskou a nadšením, zabavily se a v té nelehké době udělaly radost, a je jedno, jestli seniorům, zdravotníkům nebo hasičům.

Všem organizátorům přeji hodně sil do nového ročníku. Žlutá Žirafa u toho bude s vámi.

*Srdčně zdraví
Šárka Schwarzová, zakladatelka a ředitelka
spolku Žlutá Žirafa, Děčín*

> Žlutá Žirafa spojuje děti i rodiče

MĚSTO VAMBERK A MUZEUM KRAJKY VAMBERK vás zvou na prohlídku

- trvalých expozic paličkovaných krajek
- specializovaných tematických výstav
- proměny krajky v Čechách od počátku 18. století až do současnosti
- unikátního paličkovacího stroje

Otevřeno celoročně (pokud to pandemie dovolí)

Více na www.muzeumkrajky.cz.

**Hrdí partneři
celostátní soutěže**

Srdce
s láskou darované

Ve veltruské čokoládovně Pralinka si můžete čokoládové dobroty zkusit s dětmi vyrobit

Ale klidně přijedeme i za vámi do
mateřských školek a základních škol nebo
na nějakou akci, kde chcete udělat radost
nejmenším návštěvníkům a jejich rodinám.

Těšíme se na vás.

Vaše Pralinka

NOVINKA:

Pralinky pro diabetiky a fitness čokolády

Čokoládovna Pralinka
ruční výroba čokolády a pralinek

Olga Klejnová
Žižkova 324, Veltrusy
tel.: 605 804 801

Eliška Valaščíková:

Získejme nadhled nad svými financemi

„Mým úkolem je učit lidi, jak hospodařit s rodinným rozpočtem. Finanční plánování je o disciplíně,“ vysvětluje Eliška Valaščíková, finanční manažerka a poradkyně finanční skupiny Partners působící v jižních Čechách.

Jakmile budete mít příležitost se něco nového naučit, jděte do toho.

Finanční gramotnost je podle definice soubor znalostí a dovedností, které člověku umožňují porozumět financím a správně s nimi zacházet v různých životních situacích. Jak o financích s lidmi mluvíte vy?

To záleží na posluchači. V rámci vzdělávacího programu Den finanční gramotnosti (DFG) jsou mou nejoblíbenější skupinou maminky na mateřské dovolené, dost se spolu i nasmějeme. Vždycky se snažím, aby si toho ze školení odnesly co nejvíc. Všechno vysvětluju jednoduše, protože kdybych na ně šla s přílišnou odborností, nebude je školení bavit. Samozřejmě ale používám i odborné výrazy, se kterými se mohou ve světě financí setkat, aby pak věděly, co znamenají.

Finanční gramotnost je velmi důležité téma, o které by se měl zajímat každý. Lidé tvrdě pracují, aby si vydělali peníze, a pak je často nesmyslně utratí. Lehce se nechají i napálit na finančním trhu a uzavrou produkt, který vůbec nepotřebují, třeba jen proto, že jim někdo jiný řekne, že by ho měli mít. Finanční gramotnost vnímám jako získání nadhledu nad financemi a rodinným rozpočtem.

Co konkrétně se od vás lidé na školeních DFG naučí?

Spoustu věcí! Že na běžných a spořicích účtech jim peníze dlouhodobě požírá inflace. Proč je důležité peníze odkládat na budoucí výdaje a díky tomu se nedostat do dluhové pasti, ba naopak, zís-

kat díky takto odloženým penězům úroky navíc. Učím lidi, jak pracovat s rodinným rozpočtem, jak řešit bydlení podle své finanční situace. Učím je, že příjem je důležité si ochránit, protože pokud o něj rodina přijde, tak není možné do budoucna řešit nic. To je možné pomocí dostatečně vytvořené rezervy a také pomocí životního pojištění.

Rodinný rozpočet by měl být rozložen v poměru 40 % na spotřebu, 30 % na bydlení, 20 % na dlouhodobé cíle a 10 % na krátkodobou rezervu. Lidé ale většinou mají rozpočet zhruba 50 % na spotřebu a 50 % na dluhy, což znamená, že nemají žádné pravidlo, jak svůj rozpočet řídit, a pracují s ním nahodile.

Máte zkušenosti se školením dětí i dospělých. Jak se vám s takto rozdílnými věkovými skupinami pracuje?

Ano, v rámci DFG jsem školila i na základní škole či gymnáziu a byla jsem překvapená, jaký měli studenti v určitých věcech přehled ve srovnání s mou generací v jejich věku. Je tedy vidět, že finanční gramotnost se už do škol pomalu dostává, otázkou ale je, zda je to dostatečné. Největším

příkladem jsou pro studenty stále rodiče, které pak svým chováním často kopírují. Jedna hodina finanční gramotnosti jim pak úplně oči otevřít nemusí.

S dospělými se mi pracuje nejlépe, jsou aktivní, a pokud je zaujmu, tak se hodně ptají. A to mi dává smysl, protože vidím, že si ze školení něco odnesou a hned to použijí ve svých vlastních rozpočtech. Většina kurzů, které školím, je až na sedm hodin. Někdy mám školení rozdělené na dva dny a stává se mi, že na druhou lekci si posluchači donesou své vlastní smlouvy a zajímá je, jak je mají nastavené a co s tím mají dělat.

Zmiňovala jste, že vaši nejoblíbenější školenou skupinou jsou maminky na mateřské dovolené. Čím si to zasloužily?

Maminky na mateřské mají už s financemi osobní zkušenost. Často mají hypotéku, různé typy spoření i životních pojištění, a proto se o informacích zajímají a hodně se ptají. Není to tak ale hned. Na můj seminář přicházejí třeba v rámci cyklu různých školení a vůbec se na něj neteší, jdou tak trochu z povinnosti, jak mi pak samy často přiznají. V průběhu semináře se to ale změní a ony mi říkají, že je to jedno z nejlepších školení a že přesně toto potřebovaly. Takové reakce mi vždycky dodají neskutečnou energii a odjíždím ze školení úplně nabitá.

Společně právě řešíme i to, jak naučit děti hospodařit s prvním kapesným. Zjednodušeně řečeno, dospělé učím, že na budoucí výdaje si má rodina odkládat 20 %, a stejným způsobem to můžeme učit i děti na prvním kapesném. Založíme dvě kasičky, do jedné si pak z každého kapesného dítěte odloží částku 20 %, ideálně na něco konkrétního, aby mělo cíl, který si díky odkládání splní.

Je vidět, že vás práce s lidmi baví.

Má práce mě neskutečně baví, díky tomu ji dělám s láskou, a to je myslím znát... A toho je důležité se držet: dělat to, co vás v životě bude naplňovat, protože pak se na práci budete těšit. A jak zjistit, co je to právě právě pro mě? Jakmile budete mít příležitost se něco nového naučit, jděte do toho. Pak zjistíte, jestli to je to správné právě pro vás, nebo ne.

*Za rozhovor děkuje Martina Hošková
Foto: archiv E. Valaščíkové a Shutterstock*

Vzdělávací projekt Den finanční gramotnosti spustila Partners finanční skupina v září roku 2011 jako reakci na nízkou finanční vzdělanost v Česku. Proškolení lektori DFG navštěvují bezplatně žáky a studenty škol a formou odpovídající jejich věku jim vysvětlují základní pravidla zdravého hospodaření a upozorňují je na možná rizika světa peněz.

Praktické rady, testy finanční gramotnosti a další informace lze najít na webu denfinancnigramotnosti.cz, kde si můžete také domluvit přednášku lektora.

www.partners.cz

Eliška Valaščíková je finanční manažerka a poradkyně společnosti Partners působící v jižních Čechách, hlavně v Českých Budějovicích a Českém Krumlově, lektorka projektu Den finanční gramotnosti. Vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Praze, v oboru působí od roku 2006. Absolvovala nejvyšší profesní vzdělání v oboru finančního poradenství v Evropě, a získala tím titul EFA (European Financial Advisor). Specializuje se na vzdělávání a seberozvoj týmu. eliska.valascikova@partners.cz

ZÁŘÍ

**„Nechť tvé srdce září zevnitř
a povznáší tebe i vše okolo.“**

Novoluní 7. 9. ve 2.51

Slunce i Luna v Panně

Ponor do nitra a naladění se na tato témata: očista, péče o tělo, zdraví, přijetí sebe i druhých, pokora, zdokonalování, schopnost plánovat, analýza a vyladění detailů, trpělivá práce a služba světu...

Úplněk 20. 9. v 1.54

Slunce v Panně, Luna v Rybách

Propojování kvalit obou znamení. Tentokrát ve znamení léčení (Panna). Tělo fyzické i éterické (Panna) je harmonizováno láskou Duše (Ryby). Duše prosvětluje naše tělo, mysl i konání.

ŘÍJEN

**„Nalezni své skutečné
místo ve vztazích.“**

Novoluní 6. 10. ve 13.05

Slunce i Luna ve Vahách

Ponor do nitra a naladění se na tato témata: partnerství, spolupráce, vyrovnanost, harmonie, rovnováha, spravedlnost, diplomacie, rozvážnost, umění si vybrat...

Úplněk 20. 10. v 16.56

Slunce ve Vahách, Luna v Beranu

Propojování kvalit obou znamení. Osa Beran–Váhy je osou Já a Ty. Ideální čas k vyvážení našich vztahů s druhými, našich hranic a léčení všeho, co se týká partnerství a harmonizace protikladů (i vnitřních). Beran přináší Vahám pocit sebehodnoty.

LISTOPAD

**„Osvobod' se od všeho,
co už nepotřebuješ a nechceš.“**

Novoluní 4. 11. ve 22.14

Slunce i Luna ve Štíru

Ponor do nitra a naladění se na tato témata: touha, sebeovládání, nekompromisnost, tvrdost, nechat zemřít staré, změna, transformace, síla, regenerace, léčení.

Úplněk 19. 1. v 9.57

Slunce ve Štíru, Luna v Býku

Propojování kvalit obou znamení. Pokud si umíme i něco odříct (Štír), můžeme něco nového získat a plně si to vychutnat (Býk). Naplno si užít tento svět a současně přijmout jeho pomíjivost.

PROSINEC

**„V klidu a míru proživej okamžiky
svého života.“**

Novoluní 4. 12. v 8.42

Slunce i Luna ve Střelci

Ponor do nitra a naladění se na tato témata: nadhled, vnitřní tichá moudrost, filosofie života, pozitivní přístup, růst, rozšíření, hojnost, štedrost, vnést ideály do života.

Úplněk 19. 12. v 5.35

Slunce ve Střelci, Luna v Blížencích

Propojování kvalit obou znamení. Napojit se na naše vyšší a moudřejší Já (Střelec) a uplatnit získanou moudrost a nadhled v každodenním životě a komunikaci (Blíženec). Blíženec přináší vizionářskému Střelci humor a lehkost.

Závěsné dekorace (nejen) podzimní

Vyrobte si pomocí několika pomůcek, barev a na vzduchu schnoucí modelíny závěsné dekorace s přírodními motivy. Krásně vyniknou v interiéru na větvičce, pověsit je můžete i na zeď nebo je využít jako magnety na lednici. Hurá do práce!

1

Připravte si hmotu Keraplast, kulatá vykrajovátka různých průměrů, balicí papír, váleček, akrylové barvy, štětec a na závěr větvičky, lístky či kus trávy nebo obilí na obtisknutí.

2

Hmotu vyválejte na pečicím papíru, aby se nelepila k podložce, přibližně na 1 cm silný plát.

3

Tip: Pomocí prstů namočených ve vodě můžete celý povrch hmoty uhladit, a zhladit tak drobné prasklinky a nerovnosti.

4

Pomocí válečku do plátu obtiskněte kus obilí, listy nebo květiny se zajímavou texturou.

5

Obtisknutou přírodninu opatrně vyjměte z plátu.

6

Takto vypadá obtisknutý motiv, který po zaschnutí ještě zvýrazníme barvami. Čím hlubší, tím lepší.

7

Pomocí kulatého vykrajovátka vyberte nejhezčí část motivu a vykrojte ji. Pro zavěšení výrobku nezapomeňte udělat i menší díрку u kraje.

8

Výrobek nechejte ideálně jeden den zaschnout. Po vytvrzení hmoty můžete celý jeho povrch natřít akrylovou barvou.

9

Pomocí kapesníčku můžete barvu rozetřít, promísit a následně také mírně shora setřít pro vyniknutí vyhloubeného motivu.

10

Nezapomeňte nabarvit také hrany výrobku.

11

Je na vás, jaké množství barvy z povrchu pomocí kapesníčku setřete. V tomto případě jsme nechali barvu hlavně v prohlubních a podél hran.

12

Po zaschnutí barvy provlékněte otvory provázek a můžete začít zdobit!

Modelovací hmotu Keraplast zakoupíte online na <https://eshop.koh-i-noor.cz/> nebo v jednom z více než 100 značkových obchodů Koh-i-noor Hardtmuth po celé České republice.

Každý skvělý nápad začíná u tužky a papíru.

KOH-I-NOOR
HARDTMUTH
*
since 1790

www.koh-i-noor.cz

Barevný svět KOH-I-NOOR HARDTMUTH
dostupný ve více než sto prodejnách
po celé České republice.

Magic

Nekonečné spektrum
barevných odstínů na dosah.

KOH-I-NOOR
HARDTMUTH

since 1790

www.koh-i-noor.cz